

Rei Virtuala 仮想世界のレイ

SIMATANI Takesi 2000, 2017

Kopiu Libere TRIA
複製はご自由に PARTO

- 1 仮想世界のレイ
Rei Virtuala
- 2 たくさんのレイ
Rei Multaj
- 3 レイの魂
La Animo de Rei
- 4 レイの料理
Rei Kuiras
- 5 レイと星
Rei kaj la Steloj
- 6 レイと選択
La Elekto kaj Rei
- 7 レイの悲劇
La Tragedio de Rei
- 8 レイの喜劇
La Komedio de Rei
- 9 レイの谷
La Valo de Rei
- 10 レイとシンジ
Rei kaj Sinzi
- 11 レイの墓
La Tombo de Rei
- 12 月面のレイ
Rei sur la luno
- 13 アヤ・ナミ・レイ
Aya, Nami kaj Rei
- 14 池田のレイ
Rei en Ikeda
- 15 千里のレイ
Rei en Senri
- 16 多世界のレイ
Rei Multmonda
- 17 レイもういちど
Rei Refeje
- 18 有限宇宙のレイ
Rei en Finia Kosmo
- 19 斉唱の中のレイ
Rei en Unisono

- 20 恒星船の中のレイ
Rei en Stelŝipo
- 21 レイと太陽
Rei kaj la Suno
- 22 レイと戦争
Rei kaj Milito
- 23 崩壊の中のレイ
Rei en Disfaloj
- 24 帰還するレイ
Reiras Rei
- 25 レイと恋敵
Rei kaj Amrivalo
- 26 レイと豚と猿

- Rei, Porko kaj Simio*
- 27 レイとヤモリ
Rei kaj geko
- 28 レイとタヌキ
Rei kaj Niktereŭto
- 29 量子論的レイ
Rei Kvantuma
- 30 確率論的レイ
Rei Stokasta
- 31 無限級数的レイ
Rei en Nefinita Serio
- 32 レイとアサガオ

- Rei kun Farbito*
- 33 レイとコウモリ
Rei kun Vesperto
- 34 レイとセミ
Rei kun Cikadoj
- 35 レイと月
Rei kaj la luno
- 36 レイと彼岸花
Rei kaj Likoridoj
- 37 学校のレイ
Rei en Lernejo
- 38 レイとケナフ
Rei kaj Kenafo
- 39 運動会とレイ
Sporta Festo kaj Rei
- 40 キンモクセイとレイ
Aroma Osmanto kaj Rei
- 41 ギンナンとレイ
Ginka Nukso kaj Rei
- 42 レイとスズムシ
Rei kaj Homeogrilo
- 43 レイとモミジ
Rei kaj Acero
- 44 レイとサギ
Rei kaj Egretoj
- 45 レイとサフラン
Rei kaj Safrano
- 46 レイとスイセン
Rei kaj Narciso
- 47 レイとケヤキ
Rei kaj Zelkovo
- 48 眠れる星々のレイ
Rei en Dormantaj Astroj
- 49 レイとサンタ
Rei kaj Sankta Nikolao
- 50 レイと輪廻のへび
Rei kaj Uroboro

「久しぶりに会いましたね、導師。」

作務衣を着て、庭掃除をしていた導師は、深々とお辞儀をした。

「これはレイ様ではござりませぬか。いつもタケシ様にはお世話になっております。」

「サルスベリが見事だと聞きました。見せてくださいますか。」

「ごゆっくりご覧ください。もう陽が高くなりましたが、朝のうちは、アサガオも咲いております。」

「そうですね。でも、まだまだ、美しいと思いますよ。」

垣根には一面にアサガオの花が咲いていた。涼しくなったからだろうか、昼近くになった今でも、そんなには、萎れていない。

35 レイと月

「サトシやヒトミも、お世話になっているようですね。」

「おふたりとも、利発な方です。私の過去を知っていらっしゃるのに、いつもいたわってくださいます。」

「本当ですか。それは嬉しいことです。結局、あなただけが悪かった、などと言うことは、ないのですものね。」

「恐れ入ります。」

レイはしばらく、サルスベリとアサガオを交互に眺めていた。やがて、ふう、と息をつく、導師にたずねた。

「夜は、花は見えないのでしょうか。」

導師は、いぶかしげな顔をしながら、落ち着いた声で答えた。

「アサガオは夜は咲きませんが、サルスベリは、月明かりで充分見えますな。」

"Guruo, longe mi ne vidis vin."

La Guruo kun SAMUE balais en la ĝardeno. Li rekonis ŝin kaj riverencis.

"Estimata Rei, estas mia honoro, ke vi venis. Ĉiam mi dankas al Takesi, ke li protektas min."

"Mi aŭdis, ke viaj lagerstromoj estas tre belaj. Ĉu mi povas ilin vidi?"

"Kiom ajn vi povas vidi. Bedaŭrinde jam altas la suno. En mateno vi ĝuus ankaŭ farbitajn florojn."

"Mi vidas ilin. Ankoraŭ belaj ili tamen estas."

Farbitaj floroj tute kovris la barilojn. Eble pro friska aero ili ne ŝrumpis ankoraŭ tiam, kiam jam proksimis la tagmezo.

35 Rei kaj la luno

"Mi dankas, ke vi zorgas Satosi kaj Hitomi."

"Saĝaj ili estas. Ili scias mian pasintecon. Sed ili ĉiam min konsolas."

"Ĉu vere? Mi ĝojas pro tio. Ĉar mi bone scias, ke kulpis ne nur vi sola."

"Elkore mi dankas vin."

Dum iom da tempo Rei rigardis la lagerstromojn kaj la farbitajn florojn. Fine ŝi ĝemis kaj demandis al la Guruo.

"Ĉu vi ĝuas la florojn ankaŭ nokte?"

Dubis la Guruo. Li tamen respondis kun aplomba tono.

"Farbitoj ne floras nokte. Lagerstromoj tamen estas belaj en luna lumo."

「あの夜も満月でしたね。」

「は、いつのことですかな。」

「タヌキが、空を飛んだ夜のことですわ。」

「それはまた、全体、変わったタヌキですな。」

「ふふふ、本当ですわね。もし、そのタヌキを見かけたら、伝えてくださるかしら。」

「タヌキめに、何と、お伝えいたしましょう。」

「レイは、あなたのことを忘れたことはない。時間が経っても、必ず帰ってきて欲しいと。」

「いいのですか。」

「何がです。」

「いや、余計なことを言いました。」

「ふふふ、結局、無理をしても、誰も幸せにはならないんですよ。」

「かしこまりました。必ず、お伝えしましょう。」

<<< rei virtuala >>>

「ヒトミちゃん、もう降りてきなさい。お団子をあげるから。」

レイは夜空をヒラヒラと舞うコウモリに声をかけた。

「だって、おばあさま、さっきはダメとおっしゃったわ。」

空中から返事が返ってくる。だいぶんすねているようだ。

「お供えのお団子を取ろうとするから。食べるお団子を、お皿に盛ったから降りて来なさい。」

コウモリは縁側に舞い降りると、若い少女になった。

「今夜は十五夜だから、満月を眺めてお団子を食べるのよ。」

“Helis plena luno ankaŭ en tiu nokto.”

“Ha, en kiu nokto?”

“En la nokto, kiam niktereŭto flugis en la aero.”

“Kia stranga niktereŭto!”

“Ha, ha, ha, vere stranga! Ĉu vi bonvolus transdoni mian mesaĝon iam, kiam vi vidos la niktereŭton?”

“Kion mi diru al la niktereŭto?”

“Diru: Neniam Rei forgesis vin. Nepre revenu al mi, kiom ajn pasos la tempo.”

“Ĉu vi ne bedaŭros poste?”

“Kion?”

“Ha, forgesu miajn vortojn.”

“Ha, ha, ha! Neniun feliĉigas tro da pacienco.”

“Laŭ via ordono. Nepre mi transdonos vian mesaĝon.”

<<< rei virtuala >>>

“Hitomi, jam venu teren. Pastobulojn mi donos al vi!”

Rei kriis al la vesperto, kiu flirtis en la nokta ĉielo.

“Ha, Estimata Avinjo, vi jam malpermesis manĝi ilin!”

Respondo el la aero. Certe ĝi koleris.

“Ĉar vi volis manĝi el la oferitaj. Nun preta estas via telero. Venu kaj manĝu!”

La vesperto flugis suben al la verando kaj tie fariĝis malgranda knabino.

“En la dekkvina nokto oni ĝuas la lunon kaj pastobulojn.”

「今日はまだ12日じゃないの。お団子は、もちろん食べるけど。」

と言いながら一個ほおぼる。サトシもヒトミが降りてきたので安心して、団子を食べ始めた。

「おばあちゃんが十五夜と言うのは、月を基準にした暦法があるんだ。新月を第一日として、満月は十五日目に当たるんだよ。」

レイはもう『おばあちゃん』と呼ばれても何も言わない。ヒトミとの、呼称をめぐる不毛な論争に敗れたのである。陰でサトシが理論援助していたと、レイは確信していた。

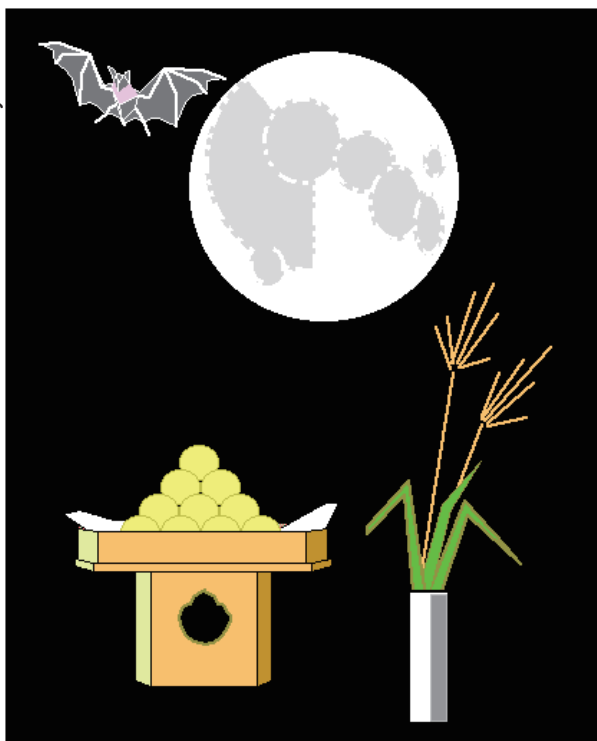
そう、満月だった。月がこんなに明るいことを知っているのは、毎晩コウモリに変身して、夜空を飛び回っているヒトミだけだろう。

「そっちのお団子も食べないと固くなるわよ。」

ヒトミは自分のお皿の上の団子を平らげると、三方の上の、団子のピラミッドをねらっている。

「そうね、お供えはおしまいにして、いただきますよ。」

レイはピラミッドを崩すと、ヒトミとサトシの皿に団子を分けた。

“Hodiaŭ estas ankoraŭ la dekd-
dua! Mi tamen
volonte manĝos
la pastobulojn.”

Dirante tiel
ŝi jam plenigis
la buŝon. Ankaŭ
Satosi ekmanĝis,
ĉar fine revenis
Hitomi.

“Avinjo parolas
pri la dekkvina
nokto laŭ lun-
aĝo. En la Luna
Kalendaro nov-
luno estas la
unua nokto kaj la
plendluna vespero

estas la dekkvina.”

Nenion diris Rei al la vorto
“Avinjo”. Ŝi estis venkita de Hitomi
en senfrukta disputo pri la titolo.
Rei kredis, ke Satosi kaŝite donis
sugestojn.

Jes plenis la luno. Neniu sciis, ke
la luno estas tiel hela. Neniu krom
Hitomi, kiu ĉiun vesperon sin ŝanĝis
vesperto kaj flugis en nokta aero.

“Malmoliĝos tiuj pastobuloj, se vi
lasos ilin.”

Hitomi jam formanĝis el sia telero,
kaj tiam gvertis la piramidon sur la
ofer-tableto.

“Bone, jam sufiĉe longe ni oferis.
Nun vi povas manĝi ankaŭ ilin.”

Rei likvidis la piramidon kaj metis
la bulojn en la telerojn de Hitomi kaj
Satosi.

「誰にお供えしたの。」

ヒトミはモグモグしながら聞いた。

「…月によ。」

「月なんて、本当は映像だけじゃない。いくら飛んでも飛んでも、行けなかったんだから。」

「あの月は映像だけど、本当の月があるの。今は無人の地球のまわりを回っているわ。」

「ヒトミ、あれは地球から見た月なんだよ。神戸だけじゃない。オールの雲の百万以上の世界のほとんどの夜空には同じ月がかかっているはずだよ。」

単なる郷愁かも知れない。その言葉をサトシは呑み込んだ。

(終わり)

後書き：

秋ですね。人類が初めて月に行ったのは千九百六十九年、私が高校三年の時。大人になるころには月や火星に基地ぐらいできていると思ったのに、あれから何十年も月は無人のまま。

私は歳を取ったのに、世の中は何も変わっていない…などとは、実は全然思いません。昔は、政治家や高級官僚がお金をもらったことを追求するような勇気のある人は、すみやかに抹殺されましたから。世の中はゆっくりだけど進んでいます。

あの月にまた行きましょう。訓練された軍人の足ではなく、たぶんよぼよぼになった私たち自身の足で、月の荒野を踏みつけましょう。

さて、問題です。三方の上にはお月見団子が何個乗っているのでしょうか？

お団子は底面を正方形とするピラミッド

“Al kiu vi oferis?”

Hitomi demandis kun bulo en la buŝo.

“... Al la la luno.”

“Sed, ĝi estas nur bildo! Mi ne povis fluge atingi ĝin.”

“Fakte ĝi estas bildo. Sed, ekzistas vera luno, kiu revoluas ĉirkaŭ la Tero nun senhoma.”

“Hitomi, ĝi estas la luno observata de la Tero. Ne nur de Koobe, sed ankaŭ de preskaŭ ĉiu el pli ol miliono da mondoj en Oortaj Nuboj oni vidas ĝin nokte.”

Vana hejmsopiro... Tiel pensis Satosi. Sed li ne elbuŝigis la vortojn.

(fino)

Postparolo:

Jam venis la aŭtuno... En 1969, kiam mi estis en la tria jaro de alta lernejo, la Homaro atingis la lunon. Mi esperis, ke ni havos bazojn en la luno kaj Marso. Sed ni forlasis ilin dekojn da jaroj.

Mezaĝulo nun mi estas. Sed la mondo neniom progresis... Ne, mi ne pensas tion vera. Antaŭe oni simple forigis tiujn, kiuj kuraĝe denunciis subaĉetitajn politikistojn aŭ burokratojn. Malrapide, sed firme progresas la mondo.

Iam ni reiru al la luno. Ne militistaj harditaj ŝuoj, sed niaj eble kadukaj piedoj tretu sur dezerto de la luno.

Nu respondu: Kiom da pastobuloj estis sur la ofertabulo?

La bulojn Rei metis en la formo de

状に積み上げてあります。

また、ピラミッドを崩して、お団子を正方形に並べ直せるためには、最低何段のピラミッドにしなくてはならないでしょうか。

ただし、二段以上積むものとします。

また、そのお団子を全部食べておなかをこわしても、出題者は免責とします。自己責任において食べてください。

piramido kun kvadrata fundo.

Jen la dua demando: Se oni povas remeti la piramidon en kvadraton, kiom da tavoloj minimume devas esti.

Ĝi devas havi pli ol du tavolojn. Cetere, mi ne responducos, se vi formanĝos ĉiujn bulojn kaj doloros al vi la ventro. Vi manĝu en sia respondeco.

宗教が廃れたわけではない。しかし、人の死という現象と、宗教は不可分だ。そして、死は確かに廃れてしまった。

人という存在に終焉がなくなったのではない。彗星の衝突で、ひとつの世界が住民ごと消滅したこともある。

でも、衝突が警告されると同時に世界まるごと、複製作業が始まった。

実際にオールド雲の片隅で衝突が起きたときには、その世界はスイッチを切られ、別の岩の中で複製された世界と住民の日常が続いていた。

仮に自分が死ぬ前に複製を造れなかったとしても、どこかに別の自分がいる。

だとすれば、自分の死も、世界の滅亡も恐ろしくはない。所詮我々は仮想人格。コンピュータの中の情報に過ぎないのだ。

導師は恐ろしかった。自分の敵対者であった、あの男も、そして絶対の権力を握っているはずのレイも、何もできないのだ。

死よりも恐ろしい敵。その名は虚無。生と死を等価値とみなす、心のやまい。

36 レイと彼岸花

「みんな、バカじゃないの。」

レイの声は怒りに震えていた。

「バカはアンタよ。大衆は何も考えてないの。お上が死ぬと言えば喜んで死ぬだけよ。」

冷静を装う神戸アスカも、怒りを抑えかねていた。

レイは本当に、死ぬ、といったのである。『安定した社会の維持のための適正な老化と寿命の導入のための指針』それはレイが議会に投げ込んだ爆弾だった。

Ne malaperis religioj. Sed religioj kaj morto de homoj havas ion komunan. Kaj nun jam ne estas morto.

Ankaŭ nun povas veni homa fino. Foje kometo trafis kaj malaperis tuta mondo kun la loĝantaro.

Oni tamen tuj komencis kopiadon, kiam iu avertis la kolizion.

Kiam vere okazis la kolizio ie en la Oortaj Nuboj, la mondo estis jam malŝaltita kaj en alia roko viglis la kopiita mondo kun la loĝantaro.

Eĉ se oni ne kopiis min antaŭ la morto, ie vivas mi-oj aliaj.

Tial mi timu nek la morton nek la pereon de la mondo. Ni estas virtualaj personoj. Nome nur datumoj komputilaj.

Teruro ankaŭ por la Guruo. Kontraŭ tio nenion povas fari kaj lia iama malamiko kaj Rei kun absoluta potenco.

Malamiko terura ol morto. Tio estas Nenieco. Mensmalsano, kiu egaligas la vivon kaj la morton.

36 Rei kaj likoridoj

“Ĉiuj estas malsaĝaj!”

Pro kolero tremis la voĉo de Rei.

“Malsaĝa estas vi mem! Nenion pensas la popolo! Ili volonte mortas, kiam la registaro postulas ilian vivon.”

Trankvila sin ŝajnigis Asuka de Koobe. Sed ankaŭ ŝi evidente koleris.

Rei fakte postulis vivon. “Gvidilo al stabila socio per enkonduko de konvena maljuniĝo kaj morto”. Jen la bombo, kiun Rei enĵetis en la

激越な反対運動が起こり、独裁者レイは追放。反対の急先鋒となったタケシにシンジが政権を引き渡す…というはずだったのである。

誰も反対しなかった。二人のアスカや高橋、そしてタケシなら反対したかも知れないが、彼らは議員ではなかった。

何の議論もなく法案は議会を通過した。引込みがつかなくなったレイとシンジが指針通りに、都市世界神戸の住民の顔に目立つしわを造っても、反対したのは一握り。大衆は怒りもせずに静かに老化していくだけだった。

<<< rei virtuala >>>

「アンタ、バカア。陰謀を仕掛けるなら、アタシに相談しなきゃ。」

突然呼び出されて、相談を持ちかけられた、二人のアスカとタケシ。まず怒鳴ったのは神戸のアスカだった。

「だってさあ、あなたたちは正義の味方で、タケシを助けて、悪の独裁者レイをやっつけるハズだったんだものお。」

「アンタ、ちょっと幼児化してない。」

「よ、幼児はあんまりよお。年寄りの振りするの、やめただけなんだからあ。」

「とにかく、母さん。『指針』は撤回してください。」

「そんなあ、反対運動もないのに理由が付かないじゃない。それから、母さんじゃなくて、レイちゃんと呼んでえ。」

タケシは頭が痛くなった。都合が悪くなると人格が変わる。本人はいいが、振り回される周囲の人間は、たまったものじゃない。

「理由なんか要らないんですよ。母さんのすることに、あの連中が文句をつけるは

parlamenton.

Devus okazi furiozaj protestoj. Rei, la diktatoron oni forpelus. Sinzi donus la regon al Takesi, la motoro de la opozicio.

Neniu tamen protestis. Certe protestus du Asuka, Takahasi kaj Takesi. Sed ili tiam ne estis parlamentanoj.

Kun nenia diskuto la parlamento akceptis la Gvidilon. Nenio helpis. Rei kaj Sinzi efektivigis la Gvidilon. Oni ekhavis malbelajn sulkojn en la vizaĝo. Protestis malmultaj. Plej multo silente maljuniĝis.

<<< rei virtuala >>>

“Malsaĝa vi estis! Konsultu min antaŭ ol vi komplotos!”

Subite Rei venigis kaj konsiliĝis kun du Asuka kaj Takesi. Asuka de Koobe ekkoleris la unua.

“Vi tamen devus roli heroiinojn, kiuj helpus Takesi kaj forpelus Reeei, la malbooonan diktatooron.”

“Kial vi subite fariĝis infaneto?”

“Ne infaaano mi estas! Mi nur ĉesis ŝajnigi min prudeeenta maljunuliino.”

“Panjo, antaŭ ĉio nuligu la Gvidilon, mi petas!”

“Mi ne povos! Ĉar neniu kontraŭstaras. Ne estas kaŭzo. Cetere vi nomu min ne Panjo, seeed Reeeiii!”

Al Takesi doloris la kapo. Ŝi denove ŝanĝis sian karakteron. Ĉu tia plaĉas al ŝi? Estis certe, ke tio ĝenadas la aliajn.

“Ne necesos kaŭzo. La sentaŭguloj ne plendos kontraŭ vi!”

ずないでしょう。」

「だからあ、レイちゃん、とお…」

「いいんじゃない、このままで。」

今まで黙っていた恒星船のアスカが口を開く。

「神戸の住民は死にたいのよ。死なせてやれば。」

「アンタ、何言ってんのよ。死にたいわけじゃない。問題を理解してないだけよ。」

神戸のアスカが反論した。

<<< rei virtuala >>>

「父さんは、どう思っているの。」

結局、何とか口実を設けて『指針』は撤回することになった。次の選挙でレイは引退、タケシが議員に立候補する。

千の世界以外の世界を発見し交流する第二次大搜索は、政権に残るシンジが発令する。

「何をだい、タケシ。」

「結局、みんな死んでもいいと思っているのかな。」

シンジはちょっと躊躇した後で答えた。

「そうかも知れないね。いいじゃないか、そんなこと。」

「父さんも、死にたいの。」

「まさか、死にたくはないさ。ただ、絶対生きていたいとも、思わないけど。」

タケシは何も言えなかった。生きることが絶対でない者に助言する言葉はない。

「ボクはアスカのオマケとして造られた。アスカに捨てられたら、レイが拾ってくれた。そして今、レイもボクを捨てようとしている。」

シンジは乾いた笑い声をあげた。

二人が座っている土手には一面に赤い彼岸花が咲いていた。死者を弔う赤い花。

“Mi diris: Nooomu min Reeenjo!!”

“Nenion vi faru! Lasu ilin tiaj. Ekparolis Asuka el la stelŝipo, kiu silentis.

“La popolo de Koobe volas morti. Ni lasu ilin morti.”

“Ne ŝercu! Neniu volus morti! Ili ne komprenas la aferon!”

Kontraŭdiris Asuka de Koobe.

<<< rei virtuala >>>

“Paĉjo, kion vi pensas pri tio?”

Post ĉio oni decidis nuligi la Gvidilon kun ia preteksto. Ĉe la venonta elekto Rei retiriĝos kaj Takesi estos kandidato.

Sinzi restos en la registaro kaj li ordonos komenci la Duan Grandan Serĉadon. Serĉadon ekster la Mil Mondo.

“Pri kio, Takesi?”

“Ĉu ili ĉiuj akceptas sian morton?”

Post iom da hezito diris Sinzi.

“Povas esti. Egale por mi.”

“Ĉu vi mem volas morti?”

“Tute ne! Mi ne volas morti... Mi tamen ne deziras nepre plu vivi.”

Nenion Takesi povis diri. Nenia vorto validis, se li ne volas nepre vivi.

“Oni kreis min kiel aldonaĵo al Asuka. Kiam Asuka forĵetis min, Rei prenis min. Kaj nun ankaŭ Rei volas min forĵeti.”

Sinzi ridis malgaje.

Ili sidis sur digo, kiun koviris likoridoj ruĝe florantaj. Floroj por

今や、弔うべき死者はいない。誰も死なないから。それなのに、なぜ彼岸花が心に染みるのだろう。

結局、あの太陽砲戦争で、生身の人間が絶滅したとき、人類の歴史は終わっていたのだ。そして、ここは彼岸。

今の我々はコンピュータの中の亡霊。人類の歴史の残光に過ぎない。

(終わり)

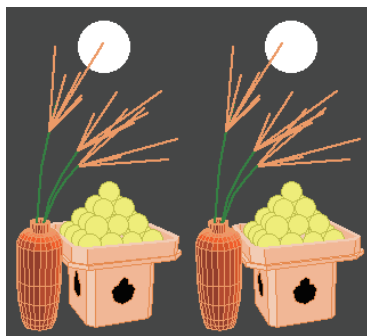
後書き：

先週の問題です：

三方の上にはお月見団子は何個乗っているでしょうか。お団子は底面を正方形とするピラミッド状に積み上げてあります。

答え：上から一段目は一個、二段目は四個。以下九個、十六個で、四段積んでいますから、

$$\text{合計：} 1^2 + 2^2 + 3^2 + 4^2 = 30 \text{ (個)}$$

二番目の問題：ピラミッドを崩して、お団子を正方形に並べ直せるためには、最低何段のピラミッドにしなくてはならないでしょうか。ただし、2 段以上積むものとします。

答え：n 段積んだとすると、

$$1^2 + 2^2 + 3^2 + 4^2 + \dots + n^2$$

$$= n(n+1)(2n+1)/6 \text{ (個)}$$

24 段で 4900 個となり、70 × 70 の正方形に並べ直せます。全部食べたらかおなかを壊すでしょうね。

funebro.

Nun okazas nenia funebro. Ĉar neniu mortas. Kial do la floroj decas al iliaj koroj?

Jes, ja! Kiam pereis la sangohavaj homoj en la SunKana Milito, jam finiĝis la historio de la Homaro.

Nun restas ni, fantomoj en komputiloj. Nur fosforeska postlumo de Homa Historio. (fino)

Postparolo:

Demando: Kiom da pastobuloj estis sur la ofertabulo? La bulojn Rei metis en la formo de piramido kun kvadrata fundo.

Solve: De supre en la unua tavolo estas unu bulo. En la dua kvar, en la tria naŭ kaj en la kvara dek ses.

$$\text{Sume: } 1^2 + 2^2 + 3^2 + 4^2 = 30 \text{ (buloj)}$$

La dua demando: Se oni povas remeti la piramidon en kvadraton, kiom da tavoloj minimume devas esti. Ĝi devas havi pli ol du tavolojn.

Solve: La sumo de n tavoloj estas:

$$1^2 + 2^2 + 3^2 + 4^2 + \dots + n^2 = n(n+1)(2n+1)/6$$

Kiam n estas 24, la sumo estas 4900, kion vi remetu en kvadrato de 70 oble 70. Se vi formanĝus ĉiujn bulojn, dolorus al vi la ventro.

「おはようございます、みなさん、今日は、一緒にお勉強するお友達を紹介しますね…その、昨日まで、仮想現実管理委員会という、とっても大事なお仕事をされていたレイさま…」

レイがにらんだので、先生はあわてて言い直した。

「とっても可愛いレイちゃんです。みんな、仲良くしましょうね。」

「おばあさま、先生がおびえてるじゃない。なんで、いい歳して小学校に入るのよ。」

「せんせえいい、ヒトミちゃんがいじめるのお。」

「だから先生をいじめないで。」

「あらあヒトミちゃん、いつ私が先生をいじめたのよお。」

「おばあさまが入学するって聞いて、クラスの半が転校しちゃったのよ。迷惑な話よね。」

「ヒトミちゃん、そ、それにレイちゃんも仲良く、お勉強しましょうね。」

先生は転勤希望を出さなかったことを後悔していた。

37 学校のレイ

「もうすぐ運動会ですね。今日は運動会の選手を決めます。みんな、どの競技に出たいのかなあ。どんどん手をあげてね。」

「はあい、先生」

「はい、ヒトミちゃん。」

「かけっことか、障害物競走も、いいけどさ、空を飛ぶ競技はないの。」

「ごめんなさい、ヒトミちゃん。お空を飛べるのは、ヒトミちゃんだけだもの。…そうだ、お昼休みの模範演技で飛んでくれるかな。あ、もちろん、お母さんの許可が出てからね。」

「えええ、お母さん、恥ずかしいから変

"Bonan matenon, karaj! Hodiaŭ mi prezentas al vi novan amikinson... Ĝis hieraŭ ŝi laboris en grava organizo nomata la Komitato pri Virtuala Realeco. Jen Estimata..."

Pro akra rigardo de Rei Fraŭlino korektis la vorton.

"...Tre aminda Rei. Estu ŝiaj bonaj amikinoj kaj amikoj."

"Estimata avino, vin timas Fraŭlino. Kun tiom da aĝo kial vi lernu en elementa lernejo?"

"Fraŭliino, min turmentas Hitomiii!!!"

"Mi diras: Ne turmentu Fraŭlinon!"

"Veee, Hitomiii, kiiiam mi turmeeeentis Fraŭliinon?"

"Oni aŭdis, ke vi lernos kun ni. Kaj duono el la lernantoj ŝanĝis la lernejon. Kia ĝeno por ŝi!"

"Ha, Hitomi kaj., Rei vi estu bonaj amikinoj!"

Fraŭlino tiam bedaŭris, ke ŝi ne petis ŝanĝi la laborlokon.

37 Rei en lernejo

"Baldaŭ ni havos la Sportan Feston. En kiu ludo vi partoprenos? Levu la manon kaj volu anonci vin!"

"Fraŭlino!"

"Ha, kio, Hitomi?"

"Dum estas kaj kur- kaj obstaklokonkursoj, ni ne havas flugan!"

"Pardonu min, Hitomi! Bedaŭrinde neniu krom vi povas flugi... Bone, vi povus flugi en demonstrado dum lunĉa ripozo. Vi kompreneble devos ricevi permeson de la patrino."

"Ho, ve!!! Mian metamorfozon

身するなって言うんだもん。」

「それは困ったわね。お母さんのご意見も大事だしね…アラ、レイさま…、い、いえ、レイちゃん、何かしら。」

「アスカちゃんとはお友達もおん。私が説得するからさあ、認めてあげて。」

引退して、今は幼い少女に化けているとはいえ、かつての独裁者レイの言葉に逆らえる訳もない。

「そうね、レイちゃんがそう言うのなら、先生はかまわないわよ。」

「ありがと。あ、それから私もヒトミちゃんと一緒に飛ぶからさあ、いいわよねええ、先生いい。」

「も、もちろん。」

<<< rei virtuala >>>

「サトシ、レイとヒトミが仲よくしておるそうじゃな。」

「学校では、けんかばかりしているんだけどね。授業が終わると二人で変身して、どっかへ飛んで行くんだ。」

「赤いコウモリと青いチョウチョか。珍妙な取り合わせじゃな。しかしなぜ蝶なのじゃ。鳥ではいのかんのか。」

「タケシ父さんが言ってたんだけど、ギリシャ神話では人の魂はチョウチョになるんだって。」

「それで。」

「レイは霊だから、チョウチョになるんだろうって。」

「サトシ…お前はそれを信じておるのか。」

「…せめてボクぐらいは、父さんを信じてあげないとね。」

「親孝行じゃな。」

「でも、問題があるんだ。」

「なんじゃな。」

「レイが霊だって、エスペラントにはどう訳すんだろうね。」

「サトシ、作者の心配までしておるのか。」

仮想世界のレイ

Panjo vidas hontinda!!!”

“Ha, bedaŭrinde! Grava estas la opinio de la patrino... Ha, Estimata..., Kara Rei! Kio?”

“Miii eatas amikiino de Anjo!!! Mi parolos kun ŝi. Ĉuuu booone???”

Kvankam eksigita kaj tiam aspektis infaneto, la vortoj de la Diktatoro Rei estis devigaj.

“Se Kara Rei ricevos la permeson de la patrino, vi povos demonstri.”

“Dankon, Fraŭlino!! Ha, ankaŭ mi flugos kun Hitomi!! Ĉuuu booone, Fraŭliino???”

“Jes, kompreneble!”

<<< rei virtuala >>>

“Satosi, mi aŭdis, ke Rei kaj Hitomi estas bonaj amikinoj.”

“Ili ĉiam kverelas en la lernejo. Sed, post la lecionoj ili duope metamorfozas sin kaj forflugas ien.”

“Vesperto ruĝa kaj papilio blua, ĉu ne? Vere stranga duopo! Mi tamen volas scii, kial palilio? Kial ne birdo?”

“Mia patro, Takesi diras: Laŭ greka mito papilio estas homa animo.”

“Kaj?”

“Kaj vorto Rei signifas aminon. Tial ŝi fariĝas papilio.”

“Satsoi, ĉu vi kredas lin?”

“...Almenaŭ mi devas kredi lin.”

“Bona filo vi estas.”

“Tio tamen enhavas problemon.”

“Kian?”

“Kiel oni esperantigos, ke Rei estas animo?”

“Satosi, ĉu vi zorgas eĉ pri la

本当にいい子じゃの。」

<<< rei virtuala >>>

胸が赤いコウモリと青いチョウがヒラヒラと青空を舞っていた。

「おばあさま、アタシ、もう無理。これ以上昇れないわ。」

レイは、やっぱり、と思った。月は、この何倍も上にあるのに。ヒトミは月をただの映像と言ったけど、自分で確かめたのではないようだ。

それがわかれば、小さな少女に戻った目的は果たせた…いや、もともとレイには、幼い子供だったときなんかなかったけど。

「そうねヒトミちゃん、私の方も限界ね。下へ降りましょう。」

この次は一人だけで昇ってみよう。月が出入り口なら、月を通して、あの人の世界に行けるかもしれない。そもそも、ヒトミを連れて行くわけには、いかないのだ。

「おばあさま、あの森にアケビがなるの。」

「それはおいしそうね。でも、ヒトミちゃんは、もう虫は食べないの。」

ヒトミは、だって、おばあさまを食べるわけには…と言いたいのを我慢して、

「だって、サトシも、アスカ母さまもやめろってウルサイし、大聖導師まで、殺生はいけないうって、言うから。」

「殺生はいけないうとは、よく…」

「え」

失言だ。昔、彼が何をしたにせよ、罪の償いは終わったのだ。

「よく言うてくださったわね。そのとおりだわ…それじゃあ、ヒトミちゃん、アケビを食べに行きましょう。」

(終わり)

aŭtoro? Vere bona knabo vi estas!”

<<< rei virtuala >>>

En bela ĉielo flirtis ruĝa vesperto kaj blua papilio.

“Estimata Avinjo, mi jam ne povos! Pli supren mi ne povos flugi!”

Tion Rei antaŭvidis. Multoble pli supre pendas la luno. Hitomi iam kondamnis ĝin simpla bildo. En fakto nenion ŝi scias pri tio.

Konfirmi pri ŝia nescio estis la celo de tio, ke Rei rejuniĝis al knabineto... Ne, ne rejuniĝis. Ĉar neniam Rei estis tiel malgranda infaneto.

“Bone, Hitomi! Nek mi povos daŭrigi. Ni iru al la tero.”

Alian fojon unusola Rei iros pli supren. Se la luno estas la pordo, tra la luno ŝi iros al lia mondo. Kaj tiam Hitomi ne sekvu Rei.

“Avinjo, tie en la arbaro fruktas akebioj!”

“Certe bongustaj estos la fruktoj. Ĉu vi cetere jam ne manĝas insektojn?”

Hitomi apenaŭ toleris diri, ke ŝi ne povus manĝi Avinjon.

“Ĉar nek Satoŝi nek Panjo Asuka tion aprobas. Cetere la Sankta Guruo diris, ke neniuj rajtas mortigi vivaĵon.”

“Ĉu li diris, neniuj mortigu..?”

“He?”

Rei ne devis diri tiel. Kion ajn li faris en pasinteco, jam li ricevis la punon.

“Mi dankas lin. Li diris prave... Nun ni iru manĝi la fruktojn de akebio.”

(fino)

後書き：

ケナフという、パルプが取れる草があります。森を守るとか二酸化炭素を吸収するとか言われています。

紙を作ってみようと思って種を蒔いたのですが、結局めんどくさくて刈り取ったままになっています。まあアサガオのツルを絡ませるくらいには使えるかな。

でも、きれいな花が咲くんです。背の高い茎の先に次々と。やっぱり、来年も種を蒔いてみようかな。いや、ほっといても勝手に生えてくるかな。

Postparolo:

Estas herbo nomata kenaf, el kiu oni faras paperon. Iuj asertas, ke ĝi savos arbarojn, aŭ ke ĝi ensorbas karbonan dioksidon.

Mi semis kenafon por fari paperon. Sed mi ankoraŭ nun forlasas la falĉitajn tigojn. Eble ĝi estos bonaj palisetoj por farbitoj.

Kenaf tamen floras bele. Ĉe la fino de alta tigo floras sinsekve. Ankaŭ venontan jaron mi semu kenafon? Aŭ falintaj semoj ĝermos kaj kreskos?

「おばあちゃん、そんなにパルプを入れたら、だめだよ。」

「うるさいわね、サトシ。ケチケチしないの。」

「ケチじゃなくて、パルプが多すぎると、厚くなってシワができるんだよ。」

「バカサトシッ、シワなんて言ったら、おばあさまに失礼よ。」

「何が言いたいの、ヒトミちゃん。」

「あら、アタシは何も言ってないわよ。サトシは、おばあさまがシワだらけだって、言ったけど。」

「サトシッ。」

「ウソだよお。ボクそんなこと言ってないよお。」

「静かにしなさい。失敗しちゃったじゃない。」

「そうよ、バカサトシがウルサク騒いだからよ。」

「そうよねえ、ヒトミちゃん。」

38 ケナフとレイ

「これ、おいしくない。」

ヒトミは、ケナフの葉をペツと吐き出した。

「ふふふ、ちょっと酸っぱいかしら。紙を作るために栽培されていた草だもの、食べることも可能、と言うくらいね。」

そういいながら、レイは生の葉を飲み込んだ。

「でも、花はきれいでしょ。」

高い茎の先に黄色い花が揺れている。少し下には緑色のトゲトゲの実が並んでいた。

「葉っぱの形も悪くないわね。これ、おばあさまが造ったのね。」

レイは首を振った。

「造ったのは、地球の自然。。私は、まねをただけよ。ヒトミちゃん、あなたもできるはずよ。」

"Avinjo, tro multas pulpo!"

"Ne ĝenu min, Satosi! Ne estu avara!"

"Ne pro avareco! Tro da pulpo dikigas kaj sulkigos paperon!"

"Malsaĝa Satosi! Ne diru, ke Estimata Avinjo havas sulkojn!"

"Kion vi volas diri, Hitomi?"

"Ha, nenion mi diris. Sed Satsi diris, ke Estimata Avinjo havas multe da sulkoj."

"Satosi!"

"Mensogo! Neniam mi diris tion!"

"Silentu! Mi malsukcesis!"

"Vidu! Avinjo malsukcesis, ĉar Satosi bruas!"

"Vi pravas, Hitomi!"

38 Kenafo kaj Rei

"Maldolĉe!"

Hitomi sputis la folion de kenafo.

"Ha, ha, ha! Iom acida ĝi estas. Por fari paperon oni kulturis la herbon. Ĝi estas manĝebla, sed ne bongusta."

Tiel dirante Rei englutis krudan folion.

"Belaj tamen estas floroj."

Supre ĉe la altaj tigoj balanciĝis flavaj floroj. Iom malsupre viciĝis dornohavaj verdaj fruktoj.

Ankaŭ la folioj estas belformaj. Ĉu Avinjo mem ĝin kreis?"

Rei skuis la kapon.

"Ĝin kreis la Naturo de la Tero. Mi nur kopiis. Hitomi, ankaŭ vi povas fari samon."

「ちょ、ちょっと早いんじゃないかな。
危険なモノ造るといけないし…」

口を挟んだサトシを、レイとヒトミがにらんだ。

「アタシの造るモノが危ないっていうの、バカサトシッ。」

「そうよサトシ、ヒトミちゃんに失礼よ。」

危険動植物の駆除方法を父さんに教えてもらおうと、サトシは思った。

<<< rei virtuala >>>

「ケナフも危険かも知れないんだよ、サトシ。」

サトシの父タケシは、意外なことを言った。

「えっ、毒があるの。」

「いや、そういう意味じゃない。自然の中に新しい動物や植物が加えられると、それまでのバランスが崩れるんだ。」

「それじゃ、何もしない方がいいの。」

「本物の自然ならね。でも、仮想空間の自然は貧弱だから、レイおばあちゃんは慎重にバランスを取りながら、生物の種類を増やしてきたんだ。」

「ヒトミが変なモノ造ると大変だね。」

「レイおばあちゃんが付いているから、たぶん、大丈夫だと思う。」

「…たぶんなの。」

「そうだね、小さな問題は常に起きているが、それはおばあちゃんが解決するだろう。問題は重大事故になったときだ。」

「どうするの。」

「ヒトミちゃんはもちろん、レイおばあちゃんも過激な手段を取りたがる。」

「過激って…」

「例えばね、世界をまるごと削除するとか。」

「…ははは、いやだな、本気にしちゃっ

“Ve, iom tro juna ŝi estus! Ŝi povus fari ion danĝeran...”

Satosi kuraĝis admoni. Rei kaj Hitomi kolere minacis lin.

“Ĉu vi diraĉas, Malsaĝa Satosi, ke mia kreaĵo estos danĝera?!”

“Satosi, vi estas malĝentila al Hitomi!”

Satosi decidis al si lerni de la patro, kiel forigi danĝerajn estaĵojn.

<<< rei virtuala >>>

“Satosi, ankaŭ kenafo povas esti danĝera.”

Satosi ne atendis tiajn vortojn de la patro, Takesi.

“Ĉu ĝi estas venena?!”

“Ne, ne temas pri veneno. Novaj animaloj aŭ plantoj detruas la ekvilibron de la naturo.”

“Nenion, do, oni devas fari?”

“Ne, en reala naturo. Sed la naturo en virtuala spaco estas tro malriĉa. Tial Avinjo Rei klopodis multigi vivaĵojn tenante ekvilibron.”

“Danĝere, se Hitomi kreus ion strangan.”

“Ŝin gvidos Avinjo Rei. Eble okazos nenio danĝera.”

“...Eble?”

“Jes, ja ĉiam okazas etaj problemoj. Ilin solvas Avinjo mem. Ĝenaj estos <<grandaj katastrofoj>>.”

“Kion ni povos fari?”

“Ne nur Hitomi, sed ankaŭ Avinjo Rei amas drastan metodon.”

“Kiel drastan?”

“Ekzemple simple detranĉi tutan mondon.”

“...Ha, ha, ha, mi preskaŭ kredis

たよ。もちろん冗談だよ。」

「本当だ。最初にやったときはシンジおじいちゃんが、記憶を頼りに復元したんだ。少し人口が減ったけど、住民の記憶を調整したから、問題ない。」

「問題あるような気が…」

「それからは一週間ごとにバックアップを残すようにしたから、そのあとの三回はほぼ完全に復旧できた。」

「ほぼ…なの。」

「それがいやなら、二人をしっかりと見張るんだな。」

「えっ、それ、ボクの仕事なの。」

「そのために我々は存在するんだ。」

(終わり)

後書き：

ケナフって、食べられるそうですね。でも、どのホームページを見ても『おいしい』とは書いていませんね。

スカンポにはシュウ酸が含まれていて食べすぎると健康によくないそうですが、ケナフもそうなんでしょうか。

vin. Vi ŝercis, ĉu ne?”

“Tio estas vero. La unuan fojon Sinzi, via Avĉjo rearanĝis laŭ sia memoro. Iom malmultiĝis la loĝantoj. Neniu tamen rimarkis tion, ĉar li adaptis iliajn memorojn. Estis nenia problemo.”

“Problema mi vidas…”

“Poste oni faris semajnajn restaŭraĵojn. En aliaj tri detranĉoj ni povis preskaŭ perfekte rearanĝi.”

“Ĉu nur… preskaŭ?”

“Por eviti tion vi devos bone observi ilin.”

“Ĉu mia tasko tio estas?”

“Por tio ni estas.”

(fino)

Postparolo:

Oni manĝas kenafon. Neniu tamen skribis en retpaĝoj, ke ĝi estas bongusta.

Okzalo havas okzalan acidon. Ne bone estas manĝi tro da ĝi. Ĉu same estas ankaŭ je kenafo?

六人走って五番目。それがボクの定位置だ。でも、うしろから、ふとっちょのチカラ君がドタドタと追いかけてくるのを見て、六番目でもいいかなと思った。

ゴール直前にチカラ君に追い抜かされた。ボクはビリ。それでいい。ボクが目立っちゃいけないんだ。

六着の列に並んでいると、隣に並んだチカラ君が顔を寄せて、そっとささやいた。

「サトシ君、ごめん。ワザと譲ってくれたんだね。」

「そ、そんなことないよ。息が切れただけ。ハハハ。」

ボクは仮想人格天使族。仮想空間の中なら何でもできる。光より速く走ることもできる。

でも友達は、みんな普通の仮想人格。太古の、現実存在した地球と同じ自然法則に従って生きている。

いつか、ボクも天使族であることを、みんなが知るだろう。そのとき、何人の友達がボクに残るのだろうか。

39 運動会とレイ

おにぎりをはおばりながら、空を見上げた。青空の中に点のように見えるのはコウモリに変身したヒトミだ。

お昼休みのアトラクションのはずなんだけど、朝のうちから飛んでいる。高く上がりすぎて、ほとんど見えないんだけど、気にしていないようだ。

レイおばあちゃんも、いるはずだけど小さなチョウチョに変身しているから、見えない。いや、ボクの眼を望遠鏡に変えれば、見えるんだけど、そこまでして見たくないんだ。あんなワガママな天使がクラスに

La kvina en ses kurantoj. Jen la loko por mi destinita. Mi temen cedis la lokon, ĉar Tikara brue kuris post mi. Bone, ankaŭ la sesa loko decus por mi.

Ĵus antaŭ la golo mi lasis Tikara antaŭeniri. Mi estis la lasta. Bone, ne elstara mi devas esti.

Kiam mi estis en la vico de sesaj, de la najbara vico Tikara klinis al mi la kapon kaj flustris:

“Dankon, Satosi. Vi cedis por mi la lokon.”

“Ha, ne, tute ne! Aero mankis por mi! Ha, ha, ha!”

Mi estas virtuala persono-anĝelo. En virtuala spaco nenio estas neebla por mi. Mi povus kuri eĉ pli rapide ol lumo.

Miaj amikoj tamen estas ordinaraĵ virtualaj. Ili vivas laŭ samaj naturaj reguloj, kiel sur la pratempa vera Tero.

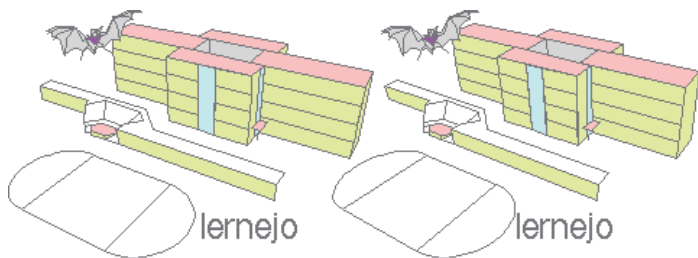
Iam ili ekscios, ke ankaŭ mi estas unu el la anĝeloj. Kiom da amikoj tiam restos ĉe mi?

39 Sporta Festo kaj Rei

Kun rizbulo mi gapis al la ĉielo, kie ŝvebis malgranda punkto. Jen Hitomi kiu ŝanĝis sin vesperto.

Por altiraĵo dum tagmanĝa horo. Ŝi tamen flugadis jam de la mateno. Ŝin tro altan vidus preskaŭ neniu. Tio tamen ne ĝenis Hitomi.

Ankaŭ Avinjo Rei devis flugi apud ŝi. Kun formo de malgranda papilio Avinjon mi ni vidis. Verdire mi povis vidi ŝin, se mi ŝanĝus mian okulon stereoskopo. Sed mi ne volis

いと、先生も苦労するだろうな。

「こらあ、ヒトミ、早く降りてこないとおべんと、食べちゃうわよ。あ、サトシ、遠慮しないでドンドン食べちゃいなさい。アタシじゃなくて、高橋が料理したんだから、おいしいわよ。」

アスカさんも無駄に明るい。この人は神戸アスカだけど、ボクは星アスカさんの方が好きだな。

高橋さんの料理は合格。シンジおじいちゃんと同レベル。もちろん、お母さんのが一番おいしい。お父さんって幸せだと思う。

<<< rei virtuala >>>

「ヒトミ、どうかしら。」

学校の遙か上空で、青いチョウチョのレイは、赤いコウモリのヒトミに聞いた。

「お母さんがサトシに料理を無理強いしている。」

「私たちの食べる分が減るわね。」

「大丈夫。お父さんの料理よりチアキさんの方がおいしいから。」

「アスカのよりはマシじゃない。」

「それは論外。アタシのよりマズイんだから。」

「…やめましょ。私たちも同じだし…」

「あ、アタシは、今からうまくなるんだからね。」

ilin vidi.. Ili kapricaj certe ĝenas la instruistinon.

“Heeej, Hitomi! Tuj flugu teren! Alie ni formanĝos ĉiom! Ha, Satosi, ne atendu Hitomi sed manĝu kiom ajn! Ĉion kuiris ne mi, sed Takahasi. Tial bongusta estas la manĝaĵo!”

Tro gaja estas Asuka. Ĉi tiu estas Asuka de Koobe. Min tamen plaĉas la Asuka de Steloj.

Bongusta estis la kuiraĵo de Takahasi. Li kuiras same bone kiel Avĉjo Sinzi. La plej bona kuiranto estas kompreneble Panjo. Feliĉa estas Paĉjo.

<<< rei virtuala >>>

“Hitomi, kion ili faras?”

Fore super la lernejo Rei, la blua papilio demandis de Hitomi, la ruĝa vesperito.

“Panjo trudas al Satosi sian manĝaĵon.”

“Ĉu restos sufiĉe por ni?”

“Nenia problemo. Kuiraĵo de Paĉjo eatas malpli bongusta ol tiu de Tiaki.”

“Li kuiras pli bone ol Asuka, ĉu ne?”

“Ne komparu kun ŝi! Eĉ mi kuiras pli bone ol ŝi!”

“...Jam ĉesu! Ni mem egalas al ŝi...”

“Ha, baldaŭ mi fariĝos bona kuiranto!”

「そうね、可能性は無限だものね…可能性だけは。」

<<< rei virtuala >>>

「サトシ君も飛べるんだよね。」

昼下がりの運動場。自分が出る競技も終わったボクは、またポケットと空を眺めていた。

「え、なに…チカラ君。」

「ご、ごめん、変なこと聞いて。」

「あ、そうだね…でも、飛びたいとは思わないんだ。」

「…そう…気持ちいいだろうなって、思ったから。」

「ボク、怖いから。」

「そうだよね。落ちたら、痛いだろうし。」

「痛いだろうね。でも、それより…」

「なに。」

「ボクが、ボクでなくなるのが怖いんだ。」

ボクは再び空を見上げた。ヒトミと、レイおばあちゃんが、赤いコウモリと、青いチョウチョになって、飛んでいる。

「チカラ君、手を。」

「なに…」

チカラ君の手を取ると、ボクは心の壁を薄くした。同時にボクの視点を変える。ボクが見る、同じ光景をチカラ君も見ていた。

遙か上空からボクたちは学校を見下ろしていた。赤いコウモリと、青いチョウチョがヒラヒラと飛んでいるのも見える。

「すごいね、サトシ君。」

「うん、タマに見ると、いい景色だよね。」

ボクたちに映る光景が移動する。山の上の学校から平地へ。街中を越えて、海へ

“Certe. Vi havas esperon…! Almenaŭ esperon…”

<<< rei virtuala >>>

“Satosi, ankaŭ vi povas flugi, ĉu ne?”

Posttagmeze en areno. Jam finiĝis la ludoj, en kiuj mi devis partopreni. Mi denove gapis al la ĉielo.

“He, kio., Tikara?”

“Pardonon! Mi ĝenis vin.”

“Ha, jes… Mi tamen ne volas flugi.”

“…Ĉu tiel..? Mi nur pensis, ke flugi estus agrable.”

“Mi timas.”

“Vi pravas. Estus dolore, se vi falus.”

“Certe dolore. Mi tamen timas…”

“Kion?”

“Mi timas, ke mi jam ne estus mi mem.”

Denove mi gapis al la ĉielo. Hitomi kaj Avinjo Rei flirtas en formoj de ruĝa vesperto kaj blua papilio.

“Tikara, donu la manon.”

“Kio..?”

Mi prenis la manon de Tikara. Maldikigis la baron inter la koroj. Dume mi ŝanĝis la pozicion de la vido. Saman scenon vidis ankaŭ Tikara.

De fora alteco ni vidis la lernejon. Troviĝis ankaŭ la flirtantaj ruĝa vesperto kaj blua papilio.

“Mirinde, Satosi!”

“Certe bona pejzaĝo por vidi ne tro ofte.”

Glitas la pejzaĝo, kiun ni vidis. De la lernejo sur la monto al ebenaĵo. Tra la

出る。海の中の空港島。そして、

「星がいっぱい。」

「あの、小さな星が太陽だよ。近くに地球が回っている。」

オールトの雲から見る太陽は、他の星よりは少し明るい、という程度だ。映像が拡大し、青白い惑星が見える。

「地球…なの。」

「そうだよ、チカラくん。太陽砲戦争から実時間では、たった二年しかたってないから、冷えてだけで、生態系は回復していないけど、いずれボクたちはあそこに帰るんだ。」

地球が再び生き物で溢れるようになるのに、百年はかかるだろう。実時間で。

仮想空間の時間にして五万年。その時にボクたちは、まだ人間なんだろうか。

<<< rei virtuala >>>

星々と地球が消えて、チカラ君とボクは歓声の渦巻く運動場の片隅に座って、空を見上げていた。

「ありがとう、サトシ君。」

チカラ君は、握っていた手を離して、まわりを見渡してからささやいた。

「お礼を言うのはボクの方さ。チカラ君が一緒だったから、ボクも飛ぶ勇気が出たんだ。」

ボクたちはしばらくの間、黙って座っていた。

「チカラ君。」

「なに。」

「大人になったら、ボクと一緒に飛んでくれる、あの地球まで。」

「うん、もちろん。」

チカラ君はニッコリと微笑んだ。

(終わり)

stratoj al la maro. Jen la Flughavena Insulo. Kaj...

“Multe da steloj!”

“Tiu malgranda stelo estas la Suno. Apud ĝi revoluas la Tero.”

De la Oortaj Nuboj eĉ la Suno estas nur iom hela stelo. Pligrandiĝis la bildo kaj aperis pala planedo.”

“Ĉu tiu estas la... Tero?”

“Jes, Tikara. En reala tempo pasis nur du jaroj de la SunKanona Milito. Kvankam ĝi jam ne estas varmega, ankoraŭ ne revenis ekologia sistemo. Ni tamen iam reiros tien.”

Antaŭ ol la Teron plenigos vivaĵoj, ni devos atendi almenaŭ jarcenton. En reala tempo!

En virtuala tempo ĝi egalas al kvindek jarmiloj. Ĉu ni tiam restos homoj?

<<< rei virtuala >>>

Malaperis la steloj kaj la Tero. Tikara kaj mi gapis al la ĉielo kaj sidis en la areno, kiun plenigis ĝojaj krioj.

“Mi dankas vin, Satosi!”

Tikara demetis la manon de mi, vidis la aliajn kaj flustris al mi.

“Mi mem devas danki vin. Tikara donis al mi kuraĝon por ekflugi.”

Dum iom da tempo ni ambaŭ meditis.

“Tikara!”

“Kio?”

“Ĉu vi povos flugi kun mi al la Tero, kiam ni estos grandaj?”

“Jes, mi povos!”

Tikara ridetis al mi.

(fino)

「サトシさん、早くですう。」

ボクを呼んだのは、ミズホちゃんだった。

「え、なに。」

「ひどいですう。ミズホと一緒に二人三脚に出てくださいるはずですう。」

「そ、そうだったっけ。」

「そうなんですう。ちゃんとチカウさんに伝えていただいてますう。」

「あ、ごめん、言い忘れてた。でも、いいよね。」

「い、いいよ、もちろん。」

ミズホちゃんに手を取られて入場門に走りながら、ボクは上空に注意を向けた。

「あらあら、ヒトミちゃん、サトシもやるわね。日なたぼっこしてると思ったのに。」

「なによ、あの女、アタシのサトシに。ただじゃ置かないわよ。」

なんで、ヒトミの、なんだ。聞かなきゃよかった、とボクは思った。

40 キンモクセイとレイ

ボクとミズホちゃんは二人三脚で一番になってしまった。ボク一人なら五番目くらいに抑えておくんだけど。

大喜びしたミズホちゃんは、みんなの见ている前で、ボクの頬にキスした。

本当は唇の方が…いや、そうじゃなくて、そんなことしたら、ヒトミの報復が怖いんだ。仕方がないのでボクは家までミズホちゃんを送って行くことにした。

仕方がないんだ。これは、ヒトミからミズホちゃんを守るためなんだ。手を、しっかり握っているのも、イザ、と言うときに、確実に守るためなんだ。

「いい香りですう、サトシさん。」

「そ、そうだね、ミズホちゃん。」

ミズホちゃんとボクは、石畳の小路を歩いていた。生け垣のキンモクセイが甘く匂っていた。

"Satosi, rapidu, mi petaaas!"

Estis Mizuho, kiu alvokis min.

"He, kio!"

"Ho, veee! Vi vetkuros kun mi trikrureee!"

"Ĉu mi tion konsentis?"

"Jes, vi konsentiis pere de Tikara!"

"Ha, pardonon! Mi forgesis transdoni la masaĝon. Vi tamen povus?"

"Ha.., jes, mi povos kompreneble."

Mi direktis atenton supren, kiam ni mano en mano kuris al la enira pordo.

"Brave! Hitomi, vidu: Satosi gajnis! Mi kredis, ke li povas nur gapi!"

"Fi al la virino! Kion ŝi volas de mia Satosi?! Mi ne lasos ŝin!"

Kial mi apartenas al Hitomi?! Mi bedaŭris, ke mi aŭdis la interparolon.

40 Aroma osmanto kaj Rei

Mi kaj Mizuho gajnis la trikruran vet-kuron. Mi sola evitus lokon pli altan ol la kvina.

Tre ĝojis Mizuho kaj antaŭ publiko ŝi kisis min ĉe la vango.

Prefere ĉe la buŝo ol vango..., Ne, tio estas neeble! Kolerus kaj sin venĝus Hitomi! Por gardi Mizuho mi devis ŝin akompani al la hejmo.

Mankis alia vojo. Mi devis gardi Mizuho de Hitomi. Por ke ŝi estu sekura mi devis firme premi ŝian manon.

"Bone aromas, Satosi!"

"Ha, certe bone, Mizuho!"

Mizuho kaj mi iris en pado pavimita. Dolĉe aromis heĝo de flavaj osmantoj

その匂いに誘われるように、青いチョウチョがヒラヒラと飛んでいた。

ミズホちゃんが都市世界京都から転校してきて半月。ヒトミがいなければ、もっと早く友達になれたような気がする。

待てよ、何か気になることがあるんだけど…そうだ、あの青いチョウチョ…

<<< rei virtuala >>>

ミズホちゃんはボクの顔を見つめていたから、気がつかなかった。ボクも彼女に笑顔を向けていたけれど、視界の縁でそれを見ていた。

青いチョウチョが青い髪の少女に変身した。レイおばあちゃんだ。

「あら、いやだあ、サトシったらあ、ミズホちゃんと手をつないでるう。」

危険だ。ボクは、ミズホちゃんとつないだ手に力を入れた。

「あ、レイさま、こんにちは。い、痛いんです、サトシさん。」

「こんにちは、ミズホちゃん。私は、レイちゃんよ。でも、サトシの手を離してもいいの。」

「い、いいですよ。」

真っ赤になったミズホちゃんを見て、おばあちゃんはニヤニヤしている。危険だ。

「そう、かわいそうにね。」

「え。」

「ヒトミちゃんが、ただじゃ置かないって言ってたから、サトシに守ってもらわないと、命が危ないかもね…」

冗談じゃなくて、ヒトミならやり兼ねない。ボクはミズホちゃんの手をもう一度握った。ミズホちゃんも、ボクの手を握り返した。

「ミズホちゃんはボクが守る。」

「良かったわね。ミズホちゃん。二度と手を放しちゃだめよ。」

「はい、絶対離しませんですよ。」

Laodoro invitis bluan papilion.
Kaj ĝi flirtis ĉirkaŭ ni.

Jam pasis duon-monato, de kiam mia Mizuho venis de UrboMondo Kioto. Sen Hitomi pli frue ni amikiĝus.

Io tamen maltrankviligis min... Jes, ja! La blua papilio..!

<<< rei virtuala >>>

Mizuho rigardis min kaj ne vidis tion. Ankaŭ mi ridetis al Mizuho. Mi tamen ĉe borderaĵo de la vidkampo vidis tion.

La blua papilio metamorfoziĝis al blua-hara knabino. Jen Avinjo Rei.

“Ho ve, Satosi! Vi iras kun Mizuho mano eenen maaano!”

Danĝere! Mi pli forte kaptis Mizuho je la mano.

“Ha, Estimata Rei! Bonan tagon! Ve, doloreee, Satosi!”

“Bonan tagon, Mizuho, nomu min Rei! Ĉu vi tamen povas forlasi la manon de Satosi?”

“Ha, jes, mi povaaas.”

Mizuho estis tute ruĝa, dum Avinjo ridaĉis al ŝi. Danĝere!

“Ĉu? Ho ve, kompatinde!”

“He?”

“Hitomi ne lasos vin. Se Satosi ne gardos vin, ŝi eble mortigos vin...”

Tio ne estis ŝerco: Hitomi povis fari tion. Mi kaptis la manon de Mizuho, kiu mem premis mian manon.

“Mi mem gardos Mizuho.”

“Tre bone, Mizuho! Neniam forlasu la manon.”

“Ne, Neniaaam!”

「お風呂に入るときも、寝るときも、手を離しちゃだめよ。」

「は、はい、サトシさんと一緒にになれるなら、なんでもしますう。」

ちょっと、ミズホちゃん、中学生なんだよ、ボクたち。

「そ、そんなことが、できるわけじゃない。」

「…そう、それなら仕方がないわね。ミズホちゃんがヒトミと同じくらい強くなればいいのかしら。」

「おばあちゃん、それって…」

「レイちゃん。」

「レイおばあちゃん、それ…」

「レイちゃんなの。」

「レイちゃん、それ、ミズホちゃんが天使になるってことなの。」

「そうよ。サトシが、ミズホちゃんを天使にしてあげるのよ。」

「ど、どうやって。」

「唇から唇に、靈気を吹き込めばいいの。ミズホちゃんも、いいわね。」

「はいですう。」

レイおばあちゃんは青いチョウチョに変身して、ヒラヒラと、どこかへ飛んでいった。後に残されたミズホちゃんとボクは、キンモクセイの甘い匂いの中でしばらく固まっていた。」

<<< rei virtuala >>>

「サトシさん、コウモリですう…」

その声にはじかれるように、ボクはミズホちゃんに口づけした。次の瞬間ボクは地面にたたきつけられていた。

「バカサトシ、ミズホちゃんに何をするの。」

ボクは跳ね起きると、ミズホちゃんとヒトミの間に割り込んだ。

「ミズホちゃんは、何もしていない。手

“Neniam lasu la manon ankaŭ dum vi banos vin aŭ dormos.”

“Neniam! Mi faros ĉion por edzi-niĝii al Satoŝi!”

Hej, Mizuho! Ni ankoraŭ vizitadas mezlernejon!

“Ho, ve! Neniul ni povas kune bani kaj dormi!”

“Ĉu? Bedaŭrinde... Tiam Mizuho devus esti tiel forta kiel Hitomi, ĉu ne?”

“Avinjo, ĉu vi diras..?”

“Rei!”

“Avinjo Rei, ĉu vi...”

“Nomu min Rei!”

“Rei, ĉu vi diras, ke Mizuho devus fariĝi anĝelino?”

“Jes ja! Satoŝi faru Mizuho anĝelino!”

“Kiel mi povus?!”

“De la buŝo en la buŝon enblovu vian inspiron! Mizuho, ĉu vi estas preta?”

“Jeees”

Avinjo Rei metamorfozis sin al blua papilio kaj ien forflugis. Postrestis Mizuho kaj mi, kiuj frostiĝis en aromo de flavaj osmantoj.”

<<< rei virtuala >>>

“Satoŝi, jen vesperto...”

Kvazaŭ trafite de ŝia vorto, mi kisis Mizuho. En la sekvinta momento mi estis teren ĵetita.

“Malsaĝa Satoŝi, kion vi volas fari al Mizuho!”

Tuj mi ekstaris kaj ĵetis sin inter Mizuho kaj Hitomi.

“Nenion faris Mizuho! Detenu vin

を出さないで。」

「フン普通の人間に手を出すはずないじゃない。安心しなさいよ。それより、いきなり力をあげたりして、ミズホちゃんが不幸になってもいいの。」

「え。」

ヒトミの言う通りだった。天使になれば、重い責任を負わねばならない。レイおばあちゃんも、ヒトミも、本当は苦しんでいるんだ。

「ヒトミがミズホちゃんに酷いことをすると思ったから…」

「酷いのはサトシさんですう。」

「ミズホちゃん…」

「好きだからキスしてくださったと、思ったのに。天使にすることだなんて。」

「も、もちろん好きだよ。」

「はん、やってられないわね。好きだから、守るために、天使にしたんじゃない。でも、天使になることがミズホちゃんにとって、幸福とは限らないわよ。」

「靈気を吹き込むことはできなかったから、ミズホちゃんは、まだ普通の女の子だよ。」

「私キャンディーズじゃないですう。」

「なにその、キャンディーズって。」

「何でもないですうサトシさん。お話を進めてくださあい。」

「う、うん…どこまで話したっけ。」

「靈気を吹き込み損ねたって所よ。」

「そうだよ。だから、ミズホちゃんは天使じゃないよ。」

「いいえ、私、天使ですう。」

「そ、そんなはずないんだって。」

「ですから、私、元から天使なんですう。」

(終わり)

de Mizuho!”

“Ba, mi ne atakas ordinaran homon! Estu trankvila! Ĉu vi rajtas doni al ŝi doni malfeliĉon esti anĝelino?”

“Ha!”

Pravas Hitomi. Anĝelojn ŝargas peza respondeco. Kaj Avinjo Rei kaj Hitomi suferas pro tio.

“Mi kredis, vi turmentos Mizuho…”

“Kiu plej turmentis min estas Satosiii!”

“Mizuho..!”

“Mi kredis, ke vi kisis min pro amo. Sed vi volis, ke mi fariĝu anĝelino.”

“Ho ve! Mi kompreneble amas vin!”

“Ba! Ne kolombumu! Li amas vin! Kaj por gardi li faris vin anĝelino! Tio tamen ne garantios ŝian feliĉon.”

“Mi ne povis inspiri ŝin. Tial Mizuho ankoraŭ nun restas ordinara kanbino.”

“Mi ne estas membro de Bombonoj!”

“Kio estas tiu Bombonoj?”

“Tio ne ĝenuuu vin, Satosi! Daŭrigu la parolon.”

“Ha, bone… Kion mi tamen parolis?”

“Vi ne povis inspiri Mizuho.”

“Certe! Tial Mizuho ne estas anĝelino.”

“Jes, ja! Mi estas anĝelinoooo!”

“Vi ne povas esti tia!”

“De la naskiĝo mi estas anĝelinoooo!” (fino)

手が荒れるからと、手袋をしてギンナンを拾う。上空では、コウモリになったヒトミが木を揺さぶっている。小さなコウモリにそんな力があるはずはないのになぜかバラバラと大粒のギンナンが降ってくる。

「ああ、また食べられましたあ。」

ミズホちゃんが拾うよりも早く、シカがギンナンを臭い皮と殻ごとボリボリと食べてしまう。よくおなかが痒くならないものだ。

「サトシ、今日のお三時ぐらいは、取れたでしょ。早く帰って煎ってよ。」

「ダメだよ、ヒトミ、みんなに頼まれてるんだから。ね、ミズホちゃんも、がんばってね。」

「はい、です。」

鹿と競争でギンナンを拾っているのに、レイおばあちゃんだけはヒラヒラと飛びまわって手伝おうともしない。

41 ギンナンとレイ

突風が吹いた。イチョウの葉っぱが舞い、ギンナンがバラバラと落ちる。木の下の少年と少女は頭を抱えてうずくまる。赤いコウモリは幹にしがみつки、蒼いチョウチョは青空の中くると、くると...

風がやむと少年と少女は大あわてで、落ちたギンナンを拾い始めた。コウモリも赤い服の少女に戻って、シカと競争でギ

"Por gardi la manojn ni portis gantojn. dum ni prenis ginkajn nuksojn de sur la tero. Super ni Hitomi en formo de vesperto skuadis ginkan arbon. Ŝi eta faligadis multe da nuksoj grandaj.

"Ve! Cervo denove manĝis anaŭ ni!"

Antai ol Mizuho prenis la nukson, la besto formanĝis ĝin kun la odoraĉa karno kaj malmola ŝelo. Ĉu ĝi ne jukigos la inteston de la cervo?"

"Satoŝi! Jam sufiĉe por nia kolazono! Iru hejmen kaj baku!"

"Ne, Hitomi! Multaj jam petis de ni! Hej, Mizuho! Vian kunlaboron mi petas!"

"Konsentiteee!"

Dum ni kaj cervo konkuris pro ginkaj nuksoj, Avinjo Rei nur flirtadis super ni kaj neniam helpis nin."

41 Ginka nukso kaj Rei

Blovis forta vento. En aero flirtis ginkaj folioj. Duŝe falis la nuksoj. La knabo kaj knabino ekkaŭris ŝirmante la kapon. La ruĝa vesperto sin alkroĉis al la ginka trunko. La blua papilio en la blua ĉielo flirtadis kaj flirtadis...

Post la ventego la knabo kaj knabino hastis preni la nuksojn. La vesperto fariĝis kanbino kun ruĝa

ンナンを拾っている。ただ、蒼いチョウチョだけは、まだ青空の中をくるくると舞っていた。

チョウは思った。老いたイチョウは、魔術師…愛する女に裏切られた、可哀想なピエロ。

<<< rei virtuala >>>

黄金の色に輝くイチョウの葉は、大空高く舞い上がり、やがて地上に落ちていった。

でも一枚の、虫に食われた枯れ葉だけは、くるくると舞いながら空高く昇っていった。やがて、薄く儚く浮かんでいた真昼の月に、溶け込むように吸い込まれた。

遙か遠くに小さな太陽が輝いていた。背後には都市世界神戸の実体である、冷たい岩のかたまり。数百メートルほど離れたところに、同じく冷えきった、神戸より少し小さな岩が浮かんでいた。その間を髪の毛よりも細い透明な糸が結んでいた。枯れ葉は形を失い、光となって、透明な糸を渡って行った。

闇の中に、かすかに光るモノが動いていた。楕円形の生物が繊毛をせわしく回転させて視界を横切って行った。

「少しほっときすぎたかな。いろいろあったから…」

光は少年の形になっていた。誰も見えないけれど、この姿が一番落ち着くから。自分が老いた心を持っていることを忘れられるから。

「ちゃんとなってるはずよ。このアタシが面倒を見てたんだからね。」

少年は声のした方に振り返った。彼女だった。いつも目の前に居ながら、けっして触れることができないはずの彼女がそこに立っていた。

robo kaj kun cervo konkuris por ginkaj nuksoj. Nur la blua papilio ankoraŭ flirtadis en la blua ĉielo.

La papilio pensis: La maljuna ginko estas la Magiisto., kompatinda pieroto, kiun perfidis la amata virino.”

<<< rei virtuala >>>

Orkolore brilis la ginkaj folioj, kiuj flugis alten al la ĉielo. Baldaŭ ili falis al la tero. Unu velkinta folio iom modita de vermoj tamen dance flirtadis pli alten. Baldaŭ ĝi ensorbiĝis en palan lunon, kiu efemere ŝvebis en taga firmamento.

Fore malproksime brilis la eta Suno. Malantaŭe estis frostigita roko, kiu estas la substanco de la MondoUrbo Koobe. En distanco de kelk-cent metroj ŝvebis roko same malvarma kaj iom malpli granda ol Koobe. Ilin ligas fadeno diafana kaj maldika. La folio fariĝis lumo kaj iris laŭ la diafana fadeno.

En tenebro moviĝis neklaraj lumoj. Tra la vidkampo glitis ovala estaĵo kun haste moviĝantaj cilioj.

“Tro longe mi forlasis ilin. Ĉar min okupis multaj ĝenoj…”

La luno jam fariĝis knabo. Neniu vidus lin ĉi tie. Li tamen kun tiu aspekto sentis hejme kaj povis forgesi, ke lia koro estas jam maljuna.

“Ĉio estas en ordo, ĉar mi mem zorgis ilin!”

La kanbo turnis sin al la voĉo. Jen estis ŜI! Tie staris ŜI, kiun li ĉiam vidis, sed neniam povis tuŝi.

「アタシの目を欺こうなんて、百万年早い
わよ、バカシンジ。」

「ふふふ、アスカだって、本当はだまされ
ていたくせに。」

笑いながら、シンジの目には涙が浮かんで
いた。

<<< rei virtuala >>>

「恒星船から太陽系に帰還したとき、神
戸のアスカは高橋と、そして、神戸のボク
はレイと結びついていたんだ。それを覆
す権利はボクにはなかったから…」

優柔不断な所はやはりシンジね。まあ
優しいと解釈すれば、いっか。

「なぜ、神戸シンジと融合したのよ。そ
んな必要なかったじゃないの。」

「アスカが帰ってきて、しかも神戸アスカ
と別個の存在になるなんて思わなかった
んだ。」

「そうよね、アイツは今でも、高橋と熱々
だからね。」

本当は、アイツもまだシンジに未練がある
のかも。でも、寝た子を起す必要は、
ないじゃない。

「ねえアスカ、レイも、アスカとボクがこ
うなることを予測して、身を引いてくれた
ような気がするんだ。」

シンジだ。何という鈍感さ。あの冷血
女に自分がポイとボロ屑のごとく捨てられ
たという明白な事実はまだ気がつかないと
は。

「アンタバカア、あの女がそんな殊勝な
事するはずないでしょう。」

<<< rei virtuala >>>

「おばあちゃん、早すぎるよ。五回以上、
殻が弾けてから…」

「レイちゃん。」

“Por trompi min, vi devos ekzerci
vin milionojn da jaroj plu, Malsaĝa
Sinzi!”

“Ha, ha, ha! Fakte vi estis trompita,
Asuka!”

El la okuloj de Sinzi ridanta falis
gutoj da larmo.

<<< rei virtuala >>>

“Kiam mi revenis de la stelŝipo al
la Sun-sistemo, jam Asuka de Koobe
kuniĝis kun Takahasi kaj mi en Koobe
kun Rei. Mi ne rajtis tion renversi…”

Tiel hezitema estas mia Sinzi!
Bone, mi pensu, tio devenas de lia
bonkoreco.

“Kial vi unuiĝis kun Sinzi de
Koobe? Ne necesis tio.”

“Mi ne atendis, ke revenos mia
Asuka kaj restos la alia ol Asuka de
Koobe.”

“Certe, ankaŭ nun ŝi amas nur
Takahasi!”

Verdire ankaŭ ŝi eble ankoraŭ
amas Sinzi. Mi tamen ne volas veki
alian ĝenon.

“Asuka, mi nun supozas, ke Rei
cedis por ni la vojon por la feliĉo de
Asuka kaj mi.”

Jen tia eatas Sinzi! Kiel malsaĝe!
Li ankoraŭ ne vidas evidentan
fakton, ke tiu fridulino forĵetis lin kiel
ĉifonon.

“Kia malsaĝulo vi estas! Tiel bon-
kora ŝi ne povas esti!”

<<< rei virtuala >>>

“Avinjo, tro frue! Atendu, ĝis pli ol
kvin nuksoj krevos…”

“Rei!”

「…レイちゃん。だから、まだ火から下ろしちゃいけないんだって。十分に火が通ってないと身体に悪いから。」

「いいの。私は、とても悪い女の子なの…シンジ、ごめんなさい。」

「何言ってんだよ、お婆…」

「レイちゃんなの。」

(終わり)

“...Rei. Ankoraŭ ne demetu de la fajro! Krudaj nuksoj estas malbonaj al sano.”

“Lasu min. Ĉar mi estas malbona knabino... Sinzi, pardonu min.”

“Pri kio parolas Av...”

“Nomu min Rei!”

(fino)

後書き:

『イチョウは手品師、老いたピエロ』という歌がありました。でも、ここでは『魔術師』にしました。この作品では、シンジは仮想空間を操る魔術師です。

ギンナンの落ちる時には、イチョウの葉は本当は緑色ですね。でも、ここでは老いた魔術師にふさわしく、枯れ葉にしました。挿絵も黄色い方がきれいですし。

Postparolo:

“Ginko estas ĵonglisto, maljuna pieroto” Tiel oni kantis.”Magiisto” mi skribis ĉi tie. Ĉar mia Sinzi estas magiisto, kiu regas virtualan spacon.

Kiam falas nuksoj, ginkaj folioj estas ankoraŭ verdaj. Mi tamen faris ilin flavaj, kiaj decas al la maljuna magiisto. Cetere flavaj estas pli belaj kiel desegnaĵo.

「ゾウリムシはわかるけどさ、なんでスズムシを神戸に持ち込んだじゃいけないのよ。」

ススキの生い茂る草原に虫の声だけが聞こえていた。二人以外誰も居ない世界。

「地球とは規模が違うからね。」

アスカもシンジも、ゆったりと話している。ここでは時間が流れない。いや、普通の仮想世界の、更に百倍の早さで流れている。

「ここだって、地球よりずっと小さいのに。」

「地球の自然環境復元の、検証実験のために作られた世界だからね。ここでうまく行けば、月面で実体として復元し、地球に送り込むのさ。」

「太陽砲戦争で死滅した地球の生命が部分的にでも蘇るわけね。うまく行くといいね、シンジ。」

「きっと、うまく行かさ、アスカ。」

42 レイとスズムシ

「レイ、これ何か知ってる。」

紅茶とケーキで、二人のおなががかくちくになったところで、恒星船のアスカが取り出したのは一枚の細長い紙切れ。

「昔の日本のお札ね。でも、知らない模様だわ。二千元。そんな紙幣があったかしら。本物なの。」

「もちろん複製に決まってるじゃないの。アタシやアンタと同じことよ。」

「私たちと同じ…本物が存在したことはないということかしら。」

「あ、そうか、そうなっちゃうわね。でも、コイツは本当に古代日本で発行された紙

“Kial vi malpermesas alporti al Koobe ne nur parameciojn, sed ankaŭ homeogrilojn?”

En kampo de miskantoj kantadis nur insektoj. En la mondo ili du estis solaj.

“La skalo estas malsama de la Tero.”

Asuka kaj Sinzi parolis kviete. Ĉi tie ne fluas tempo. Ne, male ĝi fluas centoble pli rapide ol ordinaraĵoj virtualaj

“Ankaŭ ĉi tie estas multe pli malgranda ol la Tero.”

“Oni kreis la mondon nur por kontroli la planon por rekrei naturon sur la Tero. Se ĝi sukcesos ĉi tie, ni reenkarigos ilin sur la luno kaj sendos al la Tero.”

“Kaj al la Tero revenos la vivaĵoj, kiu pereis en la SunKanona Milito. Mi deziras la sukceson, Sinzi.”

“Certe sukcesos la plano, Asuka.”

42 Rei kaj homeogrilo

“Rei, ĉu vi scias, kio estas tio?”

Kam ili estis sataĵ de kukoj kaj teo, Asuka de la stelŝipo elmontris folion da papero oblonga.

“Bankbileto de antikva Japanio. Mi tamen ne rekonas tian desegnaĵon... Du mil enoj? Ĉu estis tia? Ĉu aŭtentika?”

“Kopio, kompreneble. Same kiel vi kaj mi!”

“Same kiel ni ambaŭ..? Ĉu vi diras, ke neniam fakte ekzistis la originalo?”

“Ha, mi konfuzis vin! Tiu tamen estas papermono vere emisiita en

幣よ。でも、発行を命じた支配者が亡くなって、更に国自体が傾いて、ほんの少ししか印刷されなかったの。」

「ここに、ひらがなで『すずむし』と書いてあるわね。」

「ええ、超古代の『源氏物語』という許されない恋を描いた小説の、ある章がスズムシの声を聞く話なの。だからね…だから彼が、アタシにくれたのよ。」

「スズムシの声を二人で聞いたのね。あの世界の入り口には鍵がかかっていたけど。」

「そんなもの、こじ開けたわよ。」

「あなたは、その権利があるわね。私と違って。」

「ええ…もう、後悔しても遅いからね。アタシはシンジを二度と離さないわよ。」

「わかっているわ。それに、後悔はしない。」

「ゲンドウが帰ってくるとは限らないわよ。」

「それも、わかっている。でも、待つのは慣れているから。」

<<< rei virtuala >>>

「お母さん、よかったの。」

「何がよ、ヒトミ。」

「爺さんが、せっかく婆さんと分かれたのに、お猿さんに取られちゃったよ。」

「何、訳わかんないこと言ってんの。お父さんが帰ってくる前に掃除しちゃうんだから、チャッチャと動きなさい。」

「ほんとに未練はないの。」

「アンタ、アタシにお父さんと別れて欲しいわけ。」

「そんなことないけど。」

「過去にこだわっていたら、ほんとの幸せを逃しちゃうわよ。今は掃除の方が大事なの。アンタもサトシのこと忘れちゃい

antikva Japanio. Kvankam tuj mortis la reganto kiu ordonis tion kaj nur malmultaj estis presitaj.”

“Ĉi tie mi legas HOMEOGRILO en japanaj kanaoj.”

“Certe. En Rakontoj de Genzi, ultraantikva romano, kiu priskribas pri malpermesitaj amoj, estas rakonto pri kanto de homeogriloj. Tial li donis al mi…”

“Vi ambaŭ kune aŭdis la kanton de homeogriloj? Oni ŝlosis la enirejon de la mondo, ĉu ne?”

“Ba! Perforte mi malfermis!

“Vi ja rajtas tion fari. Malsame de mi.”

“Certe., Tro malfrue por bedaŭri. Mi neniam forlasos Sinzi!”

“Mi scias tion kaj neniam bedaŭros.”

“Ne estas certe, ke revenos Gendoo.”

“Tion mi bone scias. Mi tamen povas atendi lin por ĉiam.”

<<< rei virtuala >>>

“Ĉu vi ne bedaŭros, Panjo?”

“Kion, Hitomi?”

“Finfine Avĉjo adiaŭis Avinjon. Simio tamen forrabis lin.”

“Mi ne komprenas vin. La ĉambroj estu pretaj antaŭ ol revenos Takahasi. Rapiĉu purigi ilin!”

“Ĉu vi jam tute ne amas lin?”

“Ĉu vi volas, ke mi forlasu vian Paĉjon?”

“Tute ne!”

“Se la Pasinteco detenos vin, la Feliĉo ne povos viziti vin. Nun por ni pli gravas purigo de la ĉambroj. Kaj

なさい。」

「ア、アタシは、まだ振られたわけじゃないわよ。一緒にしないでよ。」

「時間の問題ね。」

<<< rei virtuala >>>

「もう修復不可能じゃな、お前のシナリオは破綻したぞ。シンジが機転をきかせたおかげで、神戸の月がこの場所に繋がっていることは、隠せたようじゃが。創られた生物が本当はどこへ行くのか調べればすぐ、わかってしまう。」

二人のそばを巨大なゾウリムシが通過していった。遠くの草原にはカンガルーの群れが休んでいる。

「問題ない。もともと、時間が稼げれば良いと思っていたからな。」

「確かに時間は稼げたが、こちらの計画も大幅に遅延している。間に合わんかも知れんぞ。」

「大腸菌の病原性を甘く見て、安全性評価試験をやり直すはめになったのが痛かったな。しかし、仮想人類補完計画の障害になるようなら、都市世界神戸を消去する手もある。」

「無茶を言うな、一千万人も人間を殺すつもりか。」

「仮想人格など人間ではないと言ったのは誰だったかな。」

「いまさら何を蒸し返すのじゃ。ワシは怒るぞ。」

「すまん、言い過ぎた…だがアスカやレイが我々を発見しそうになれば、打つ手は考えてある。」

<<< rei virtuala >>>

「まずは一服、いかがじゃな。」

茶室に正座した子供たちに老僧侶は茶を出した。

仮想世界のレイ

vi devas forgesi Satoshi!"

"Ha, mi ankoraŭ ne perdis lin! Ne miksu min kun vi!"

"La tempo decidus."

<<< rei virtuala >>>

"Jam nenio helpas: Fiaskis via scenaro. Dank'al la bontrovo de Sinzi ŝi tute ne rimarkis, ke la luno de Koobe ligiĝas ĉi tien. Kiam ŝi enketos, kien fakte iras la vivaĵoj tie kreitaj, ŝi tuj trovos nin."

Preter ili trarampis giganta paramocio. Fore en herbejo ripozis grupo da kanguruoj.

"Nenia problemo. Mi volis nur gajni tempon."

"Certe ni gajnis tempon. Mia plano tamen prokrastiĝis pli. Eble mankas nia tempo."

"Tro optimisme ni taksis la venecon de kojlobaciloj kaj devis reeksperimenti pri sekureco. Se malutila por Kompletigo de Virtuala Homaro, ni povos nuligi la UrboMondon Koobe."

"Freneze! Neniu rajtas mortigi la dek milionojn da homoj!"

"Kiu diris, ke virtualaj personoj ne estas homoj?"

"Ĉu vi revenos al la pasinteco!? Mi koleros!"

"Pardonu min. Mi bedaŭras la vortojn. Mi tamen havas rimedojn, por ke Asuka aŭ Rei ne trovu nin."

<<< rei virtuala >>>

"Nun trinku teon, mi petas."

Rektpoze sidis infanoj en teĉambro. Maljuna bonzo al ili

「ありがとうございますう、導師様…苦いと聞いてましたけど、甘いですう。」

「よく分かったね、ミズホちゃん。良いお茶は、仄かな甘みがあるんだよ。」

「あ、いや、サトシ、実は子供向けに蜂蜜を少し…」

「ど、導師、何をするんですか…」

「やはり、まずいかの。」

「いえ、とっても甘くて、おいしいですう。」

「ミズホ、アンタ何頓珍漢なこと言うの。それでも京都の人間なの。言葉も全然違うし。」

「京都には、父の仕事で少し居ただけでしたからあ。でも、導師様の伝説は、友達から聞きましたあ。」

「ワシの伝説か。本当にすまん事をしたと思っとる。この通りじゃ。」

「あ、そのことじゃないんですう。戦後の京都の復興に大活躍されたと、うかがいましたあ。」

「導師って、京都にもいたの。サトシは聞いたことある。」

「ないけど、でも…」

大聖導師は視線でサトシの口を塞いだ。

「神隠しに会われたと、うかがっていたんですけど神戸にいらしたんですう。」

「そうか、皆に心配かけたようじゃ。すまなかったの。」

(終わり)

後書き:

私は関西人ですが、関西とは何でしょう。京都・大阪・神戸およびその周辺、というのが私の個人的見解ですが、和歌山や奈良の方面から、抗議が来るかもしれませんね。あ、滋賀もあったっけ。

prezentis teon.

“Dankoon, Guruo... Mi aŭdis maldolĉe, sed mi sentis dolĉe.”

“Bone vi gustumis, Mizuho. Bona teo estas delikate dolĉa.”

“Ha, Satosi, verdire mi enmetis iom da mielo por infanoj...”

“Ho, ve, Guruo! Kion vi faris!?”

“Ĉu tio ne decis?”

“Tio estas tre dolĉa kaj bongusta!”

“Mizuho, vi ne komprenas la aferon! Ĉu vi estas vera Kiotano? Cetero vi ne parolas Kiote.”

“Nur portempe mi restis en Kioto pro transoficiĝo de la patro. Mi tamen jam aŭdis de amikoj legendojn pri Guruo.”

“Legendojn pri mi? Elkore mi bedaŭras pri la agoj. Mi petas pardonon.”

“Ha, ne pri tiooo! Miaj amikoj diris, ke post la Milito vi multe laboris por restaŭro de Kiotooo.”

“Ĉu ankaŭ en Kioto estis Guruo? Ĉu vi sciis, Satosi?”

“Ne. Tamen...”

La Sankta Guruo okule silentigis Satosi.

“Oni diris, ke Dio prenis vin. Sed vi vivis en Koobe!”

“Ĉu vere? Mi certe ĝenis multajn. Pardonon mi petas.”

(fino)

Postparolo:

Kansajano mi estas. Kio tamen estas Kansajo? Ĝi estas Kioto, Koobe kaj Oosaka kun ilia ĉirkaŭaĵo. Jen estas mia privata opinio. Eble venos protestoj el Wakayama kaj Nara. Ha,

関西エスペラント連盟の所属地方会のある地域、というのが、一般的かつ妥当な定義でしょう…えっ、全然一般的じゃないって。

スルッと関西という名の公共交通機関プリペイドカードが使える地域、という定義もあるかな。

ankaŭ de Ŝiga!

Plej deca kaj populara difino estus: Loko, kie estas rondoj apartenantaj al Kansaja Ligo de Esperanto-grupoj! Ĉu vi diras, ke tio tute ne estas populara?

Alia difino estus: Loko, kie validas la antaŭe pagita transporta karto Surutto Kansai.

「京都のこと、ゲンドウさんから聞いたことはないよね。」

ヒトミとミズホを先に帰して、サトシと大聖導師は茶室で向かい合っていた。

「ないな。ワシが宝塚にもいるというのは、レイから聞いたが。」

「そちらの導師は宝塚の市会議長に選ばれたこともある。有名人だよ。」

「当然、京都とは別人じゃな。」

「京都人は口が固いというけど、彼がどこへ行ったのか知らないんだろうか。」

「本当に神隠しだったのかも知れん。」

「え。」

「ワシも昔、ゲンドウに誘われたことがある。別の世界で、ヤツの仕事に協力してほしいとな。」

「仮想世界の創造主に誘われたのなら名誉なことだよ。でも、断ったの。」

「恩人のレイに無断で姿を隠すわけにいかんからな…サトシ、京都に行ってみてくれんか。」

「導師が一緒に来てくれるなら。」

「ワシは天使ではないぞ。宇宙空間を渡ることはできん。」

「手を出してくれる。」

平穏な生活を送っていた老人の前に、少年の手が差し出された。

43 レイとモミジ

少年は微笑んでいた。老人にはそれが悪魔の微笑みに見えた。

「ワシなんか、足手まといになるだけじゃぞ。」

「ゲンドウさんは、導師が役に立つと判断したから、京都から連れ出したんだよ。それに…」

“Ĉu vi aŭdis de Gendoo pri la afero en Kioto?”

Hitomi kaj Mizuho foriris. Restis Satosi kaj la Sankta Guruo en teĉambro.

“Neniam. Rei iam diris, ke ankaŭ en Takarazuka vivas mi alia.”

“La Guruo en tiu mondo estis elektita kiel prezidanton de la konsilantaro. Li estas eminentulo!”

“Kaj li estas alia de tiu en Kioto.”

“Oni diras, ke Kiotano ne estas parolema. Ĉu ili scias, kien li foriris.”

“Eble vere Dio forprenis lin.”

“He?”

“Iam Gendoo proponis min. Laboru por li en alia mondo.”

“Estas granda honoro, ke la Kreinto de virtualaj mondoj invitis vin. Vi tamen ne konsentis al li?”

“Mi ne povis foriri sen permeso de Rei, kiu savis mian vivon… Satosi, vi iru al Kioto, mi petas.”

“Se vi iros kun mi.”

“Mi ne estas anĝelo kaj ne povas transiri Spacon!”

“Donu vian manon.”

Al la maljunulo, kiu ĝuis trankvilon, la knabo etendis la manon.

43 Rei kaj Acero

Rideti la knabo. La maljunulo sentis, ke la rideto estas tiu de diablo.

“Mi povus fari nenion krom ĝeni vin.”

“Gendoo taksis vin bona helpanto kaj delogis vin alian el Kioto. Cetere…”

「それに、何じゃな。」

「ゲンドウさんは何か、とんでもないことを計画している。ボクたちが絶対に反対するようなことを。」

「そうじゃな。それが何かは知らぬが。つまり、逃げても無駄ということか。」

「そう。彼の計画に協力するか、阻止するか。天使には、傍観するという選択肢はないんだよ。」

「ワシは天使ではないのじゃぞ。」

「今まではね。」

大導師は少年の手を握った。暗黒の宇宙を背景に星々が広がる。

「あの方向に京都天体群が浮かんでいるんだ。」

「天体群じゃと。一つの岩ではないのか、サトシ。」

<<< rei virtuala >>>

モミジが赤く山全体を染めていた。そして、赤い葉の向こうに碧い海が見えた。

「おばあさま、なんでここが京都なのよ。山奥もいいとこじゃないの。」

鬱蒼と茂る木々の間を飛びながら、文句の多いコウモリは、レイにミズホの話を伝えたことを、もう後悔していた。

「レイちゃんと呼んでね、ヒトミちゃん。」

こちらは蒼いチョウチョ。ミズホの話を聞かぬや否や、二人を連れて瞬時に紅葉に赤く染まった山の上に移動し、ここが京都だと宣言したのだ。

「はいはいレイちゃん。こんな山奥で何を調べるといのかしら。」

「京都の町中から導師が消えたからといって、京都世界は広いのよ。あの海の

“Cetere... Kio?”

“Gendoo entreprenas ion eksterordinaran. Ion, kion ni neniel povus permesi.”

“Vi pravas. Kvankam mi ne scias, kio tio estas. Do, ni ne evitu la aferon.”

“Ne. Ni aŭ helpu lin aŭ malhelpu lin. Ne estas loko por anĝelo resti nenifara rigardanto.”

“Mi ne estas anĝelo!”

“Cert ne ĝis nun.”

La Sankta Guruo premis la manon de la knabo. Sur fono de nigra Spaco li vidis stelojn.

“En tiu direkto ŝvebas la Grupo da Astroj por Kioto.”

“Grupo da Astroj? Ĉu ne unusola roko, Satosi?”

<<< rei virtuala >>>

Tuta monto estis ruĝa de aceraj folioj. El inter la folioj oni vidis lazuran maron.

“Avinjo, ĉu vi diras, ke ĉi tie estas Kioto? Nur montojn mi vidas!”

Inter densaj arboj flugadis la grumblema vesperto. Ŝi jam bedaŭris, ke ŝi transdonis al Rei la parolon de Mizuho.

“Hitomi, nomu min Rei!”

Respondis blua papilio. Apenaŭ ŝi aŭdis la parolon de Mizuho, ŝi prenis ilin du kaj translokiĝis sur monton tute ruĝan de acero. Ŝi diris, ke tie estas Kioto.

“Booone, Renjo! Kion vi serĉas en tiel densa montaro?”

“La Guruo malaperis de Urbo Kioto. Tamen vastas Mondo Kioto.

向こうもあるんだから。」

「そうですね。お友達といっしょに、大陸という所まで遊びに行きましたあ。海みたいに広い川を帆船で遡って、馬がいっぱいいるところに、ゆきましたあ。」

ミズホだけは、人間の少女の姿で歩みにくい山道を苦勞して進んでいる。

「それじゃ、京都というより東アジアじゃない。」

「いいえ、京都世界はアジアだけじゃなく地球全体を含んでいるの。もっとも人間が住んでいるのは、京都と、宇治、亀岡くらいかしら。」

「後は自然のままなわけね。」

「いいえ、人が住んで手入れをしているのと同じ状態に維持されているの。」

「里山状態って、お友達が言っていましたあ。」

「豊かな自然の恵みはあるけど、危険な動植物は排除されているの。人間にとって、もっとも好ましい状態よ。」

<<< rei virtuala >>>

「これは導師様、お久ぶりでございます。」

賀茂川を渡る橋の上で、彼らは突然、親子連れに声をかけられた。

「お母ちゃん、導師様で、あの導師様のことえ。」

「そうえ。あんたも、ごあいさつ申し上げるんえ。」

「導師様、お目にかかれて光榮です。」

「いや、これはこれは。あの時は迷惑をかけたことじゃろうな。」

「何をおしやるやら。京都の者が無事に過ごせるのは導師様のお蔭やのに。ほな、

Ankaŭ estas tero trans la maro.”

“Jesss, kun amikinoj al la loko nomata Kontinentooo mi iris kaj ludiiis. Ni iris supren laŭ rivero larĝa kiel marooo. Al la loko, kie estis multaj ĉevaloooj.”

Nur Muziho havis la formon de kanbino kaj piediris malfacilan montovojon.

“Do ni nomu la mondon ne Kioto, sed Orienta Azio!”

“Ne nur Azion, sed tutan Teron enhavas. Kvankam homoj eble loĝas nur en Kioto, Uzi kaj Kameoka.”

“Ĉu la Naturo regas la ceteron?”

“Ne. Ĝi ĉiam estas en la sama stato, kvazaŭ ĝin zorgas homoj.”

“La amikinoj nomis tiun staton vilaĝ-montaaa.”

“Kun graco de la Naturo, sed sen danĝeraj vivaĵoj kaj kreskaĵoj. Jen la plej dezirinda stato por homoj.”

<<< rei virtuala >>>

“Ha, Estimata Guruo! Kiel longe mi ne vidis vin!”

Sur ponto trans la rivero Kamo virino kun knabino abrupte salutis ilin.

“Panjo, vi diris Guruo? Do la sinjoro estas tiu Guruo!?”

“Jes ja! Ankaŭ vi salutu lin.”

“Estimata Guruo, estas granda honoro vidi vin!”

“Ha, estu senĝenaj! Tiam certe mi embarasis vin.”

“Kion vi diras! Nur dank'al vi ni en Kioto povas vivi trankvile! Ha, ni

お邪魔したらあきまへんさかい失礼します
え。」

「また声を掛けてくだされ。」

橋の下でえさをあさっていたカモメの群
れが飛び立った。遠くの五重の塔が、青
空に映えている。この京都はどの時代を
モデルにしているのだろう。高層ビルはな
く、瓦屋根が続いている。

親子連れと別れて少し歩いてから、導
師が聞いた。

「サトシ、心を読んだのか。」

「あ、うん。そうなんだけど。」

「どうした。」

「空っぽだった。」

「何じゃと。」

「あれ、人形だよ。路を歩いている人み
んな、人形だ。心がないんだよ。」

「京都の人間が皆そうであるはずは、あ
るまいの。」

「きっと、ボクたちのまわりだけだろう
ね。」

「四条河原町に着いたときから、おかし
いなどとは思ったんじゃないが。」

「正面から京都に入ったのが失敗だった
ね。ごめん。」

「まあいい。向こうが気づいているのな
ら、こうしようかの。」

大聖導師は歩いてきた青年の肩を掴ん
で自分の方を向かせた。

「な、何をしはるんです。」

「ちょっと、伝言を頼めんかの。」

「へえ。」

「ゲンドウさんに、導師が会いたがって
いると伝えてくれんかの。ワシに隠しごと
をするとは水臭いとな。」

「ゲ、ゲンドウはん、そんなお方知りま
へんがな。」

ne devas longe ĝeni vin. Ĝis revido,
Estimata Guruo!”

“Salutu min ankaŭ en alia fojo!”

Ekflugis la grupo da mevoj, kiuj
ĉasis sub la ponto. Al la lazura ĉielo
harmoniiis la fora turo kvinetaĝa. Kiu
epoko estus la modelo de tiu Kioto?
Ne troviĝas alta. sed nur tegolitaj
domoj.

Iom poste, de kiam ili ĝisrevidis la
virinon kaj knabino.

“Satosi, ĉu vi sondis la korojn?”

“Ha., jes ja. Tamen...”

“Kio okazis?”

“Ili estis malplenaj.”

“Kion vi diris?”

“Nur pupoj ili estas. Ankaŭ ĉiuj
pied-irantoj estas pupoj. Mankas al ili
koro.”

“Mi ne povas kredi, ke tia estas ĉiu
Kiotano.”

“Certe nur tiuj, kiuj iras ĉirkaŭ ni.”

“Jam en Sizyoo-Kawaramati mi
sentis ion stranga.”

“Estis malsaĝe, ke ni eniris de la
fronto. Pardonu min.”

“Ne ĝenu vin. Se ili jam scias pri
ni, mi povos fari ĉi tiel.”

La Granda Guruo je la ŝultro
kaptis la junulon tiam preter-
pasantan.

“Ha, kion vi faras, Sinjoro?!”

“Mi petas vin mesaĝon transdoni.”

“He?”

“Diru al Gendoo, ke la Guruo volas
vin vidi. Mi koleras, ke li kaŝis ion de
mi.”

“Ĉu Sinjoro Gendoo? Mi tute ne
konas lin!”

「頼みましたぞ…ではサトシ、帰ろうかの。」

「うん、仕方ないね…じゃ、お兄ちゃんよろしくね。」

「ホンマに知りまへんがな。ちょっとあんさん。」

導師とサトシの姿が消えた。続けて、青年を含む通行人の姿が消えて、通りは一時的に無人になる。やがて、結界が解けた街に普通の人々が流れ込み、にぎわいが戻ってきた。

(終わり)

後書き：

ううん、京都弁、忘れた。上品な京都弁を話す方を知っているのですが、これじゃ、大阪弁とあまり変わらないですね。

“Mi antaŭdankas vin, .. Satoshi, ni jam reiru hejmen.”

“Bone, nenio jam helpas... Do, ankaŭ mi petas, kara frato. Ĝis la!”

“Vere mi ne konas la sinjoron! Hej, atendu, Sinjoro!”

Malaperis la figuroj de la Guruo kaj Satoshi. Poste malaperis la preterpasantoj kune kun la junulo. Malpleniĝis la strato. Baldaŭ revenis ordinaraĵ homoj kaj ili okupis la straton jam sen baroj. (fino)

Postparolo:

Ha, mi forgesis Kiotan dialekton! Mi konas sinjoron, kiu parolas ĝentile Kiote. Sed mia apenaŭ diferencas de Oosaka.

「リョウジさん、マヤちゃん、ひさしぶりね。」

レイは滝の下で茶店の前で少女の姿に戻ると、谷川に向かって声をかけた。

コウモリの姿のままのヒトミと、最初から少女のままのミズホもそちらを見たが、二羽のシラサギが小魚を漁っているだけだった。

「この二人なら大丈夫よ。私のお友達だから。ヒトミちゃんとミズホちゃんというの。」

ヒトミは気がついた。人が声をかけて飛び立たないとすれば、普通のサギではない。彼らも変身した天使なのだ。

シラサギが姿を消すと、茶店の前には背の高い男性と、童顔の女性が笑顔で立っていた。

44 レイとサギ

「なんじゃサトシ、寺に戻ってしまったではないか。」

老人と少年は再び狸寺の茶室に正座していた。

「え、帰るんじゃないの。」

「お前はなんというお人好しじゃ。帰ると見せかけておいて、裏口から入り直すのじゃ。」

「わ、わかったよ。それじゃもう一度だね。」

「何度でも、見つからずに入れるまで諦めるのではないぞ。」

「う、うん。」

<<< rei virtuala >>>

「ステキですう、マヤさん。ずっと、シラサギのお姿で暮らされているんですかぁ。」

仮想世界のレイ

"Ryoozi, Maya, longe mi ne vidis vin!"

Sub akvofalo antaŭ te-budo Rei rehavis la formon de knabino kaj salutis al rivero.

Tien vidis ankaŭ Hitomi ankoraŭ en la formo de vesperto kaj Mizuho ĉiam en la formo de knabino. Tie nur paro da egretoj ĉasis fiŝetojn.

"Estu trankvilaj: Ili estas miaj amikinoj! La nomoj estas Hitomi kaj Mizuho!"

Hitomi jam komprenis. Ili ne flugis for, kiam oni vokis. Do, ili ne estas ordinaraĵegretoj, sed anĝeloj transformitaj.

Malaperis blankaj egretoj kaj antaŭ la te-budo aperis alt-kreska viro kaj virino kun infaneca vizaĝo. Ili ridetis al Rei.

44 Rei kaj Egretoj

"Hej, Satosi! Ni revenis al la templo!"

La maljunulo kaj la knabo sidis de nove en la te-ĉambro.

"Ĉu estas erare, ke ni revenis?"

"Kiel malsaĝa vi estas! Mi kredigis ilin, ke ni foriris. Dume ni eniru de alia pordo."

"Ha, mi komprenas! Nun mi provu ankoraŭ unu fojon."

"Kiom ajn foje vi provu ĝis ni eniros nerimarkite."

"Ho., bone."

<<< rei virtuala >>>

"Mirinde, Maya! Ĉu vi vivas ĉiam en la formo de blankaj egretoj?!"

Rei Virtuala - 2017

「いつもじゃないと思うわ。人の
気配がしたから用心して変身したの
よね。」

「あ、いや、おなかがすいたから
…あ」

「ひどおい、私とリョウジのお昼御
飯なのにい。」

川の中で、今度は赤いサギが魚を追っ
かけていた。

「ヒトミちゃんっ、川から上がりなさいっ。
そんなことするために来たんじゃないの
よ。」

「だって、おいしそうだったんだもん。少
しぐらい、いいじゃない。まだ一匹も取っ
てないんだから。」

「上がるの。」

「はあいはい、わかったわよ。だからバ
アサンはうるさいと…」

「だれがバアサンですってえ。」

レイの大声に、こずえから赤いモミジの
葉がハラハラと舞い落ちた。

“Certe ne ĉiam. Vi trovis iun
alveni. Kaj transformiĝis por
gardi sin, ĉu ne?”

“Ha, verdire ni estis mal-
sataj... Ve!”

“Aj, terure! Ili estas tagmanĝo
por Ryoozi kaj mi!”

Tiam en la rivero fiŝojn postkuris
ruĝa egreto.

“Hitomi, tuj venu el la rivero! Ne
por fiŝoj ni venis ĉi tien!”

“Ili devas esti bongustaj! Donu al
mi iom da fiŝoj. Eĉ unu mi ankoraŭ
ne kaptis!”

“Tuj elvenu!”

“Laŭ via ordooono! Kiel ĝena estas
maljunulino..!”

“Kiu estas maljunulino!”

Pro laŭta krio de Rei falis ruĝaj
folioj de pintoj de aceroj.

<<< rei virtuala >>>

「だめだ、入れないよ。」

大導師とサトシはまだ茶室に正座して
いた。

「何とかならんのか。」

「仮想空間の表面がね、ガラスのように
ツルツルしていて、滑るんだよ。」

「泣き言を言うな。頑張れサトシ。」

「のどがかわいたよ。」

「茶なら、いくらでも飲ませてやる。」

「お茶よりジュースがいいな。」

「それは京都に入ってからじゃ。」

<<< rei virtuala >>>

「京都の街中に侵入者がいたようです
ね。ここらを巡回していた天使たちがいな

<<< rei virtuala >>>

“Ve, ni ne povas eniri.”

La Sankta Guruo kaj Satosi
ankoraŭ sidis en la te-ĉambro.

“Ĉu ne troviĝas ia vojo!”

“Glitas la surfaco de la virtuala
spaco, kvazaŭ oni faris ĝin el vitro.”

“Ne lamentu! Satosi, faru plej-
eblon!”

“Mi soifas.”

“Kiom ajn trinku teon.”

“Ne teon sed dolĉan sukron mi
volas.”

“Trinku kion ajn... en Kioto.”

<<< rei virtuala >>>

“Certe oni invadis la Urbon Kioto.
Malaperis la aĝeloj, kiuj patrolis ĉi tie.

くなくて、こちらは仕事が楽になりましたがね。」

「それで、進展はあったの。」

「京都の警戒は極めて嚴重です。正直なにも探り出せませんでした。それに、我々では潜伏しているのが、やっとなで、レイ様の助けがないと、脱出もできるかどうか。」

「あの、私たち監視されているような気がするんです。これ以上ここにいる意味がないような…」

「時期が来たら、助け出してあげるから心配しないでね、マヤ。と言うことはやっぱり京都はおとりね。」

「そう思いますね。」

「な、何でそうなるのよ。」

「私も、わかりません。」

「あら、わからないの。いくら警戒を嚴重にしても、私やアスカたちには何の意味もないの。リョウジさんにも見えるような警戒は目立つだけで逆効果なのよ。そうでしょ、マヤちゃん。」

「え、は、はい、そうです。」

マヤは不満そうな顔で答えた。

「と言うわけで、しばらくかぎ回ってるふりを続けてちょうだい。」

「了解、レイ様。」

リョウジは平然と答えたが、マヤはふくれていた。

<<< rei virtuala >>>

「サトシ、これが本当に京都か。」

巨大なプラナリアが身をくねらせた。目の前のモニターには、遺伝情報らしきものが表示されている。

「そうだよ。何にも触らないように気を付けてね。ここに来たことを、知られたくないんだ。」

Nun ni povas facile spionadi.”

“Kian novaĵon vi povas raporti?”

“Tro severe gardata estas Kioto. Verdire nenion ni povis trovi. Cetere ni povas nur kaŝi nin. Ni eĉ ne povus fuĝi sen via helpo.”

“Estimata, mi sentas, ke oni observadas nin. Jam ne estus merito, ke ni restu ĉi tie…”

“Kiam venos konvena tempo, mi certe elsavos vin. Estu trankvila, Maya. Do kiel ni pensis, Kioto estas nur logbirdo.”

“Mi kredas tiel.”

“Hej, kial vi pensas tiel?”

“Nek mi komprenas vin.”

“Ĉu vi ne komprenas? Kiel severe ili gardus, nenio rezistos kontraŭ Asuka aŭ mi. Defendo, kion malkovras eĉ Ryoozi, nur allogas nin kaj oni ne povas elteni. Ĉu mi eraras, Maya?”

“Ha, ne, Estimata, tute ne.”

Maya respondis kun mieno mal-kontenta.

“Do mi petas, ke vi restu ĉi tie kaj afektu prifilaradi.”

“Laŭ via ordono, Estimata Rei.”

Aplombe respondis Ryoozi, kvankam paŭtis Maya.

<<< rei virtuala >>>

“Satosi, ĉu ĉi tie vere estas Kioto?”

Giganta planario sin tordis. Antaŭ ili estis la ekrano, kiu montris ion similan al parto de geno.

“Certe jes. Atentu, ke vi tuŝu nenion, Alie oni scios, ke ni venis ĉi tien. Mi ne volas tion.”

「残念ながら、そうは行きそうにないぞ。ここに来るまでに時間がかかりすぎた。ワシらが神戸を抜け出したことは、すでにばれているだろうて。」

「大丈夫、分身を残してきたから。」

「分身じゃと。」

「ボクと導師の分身だよ。今は京都への十二回目の侵入を試みている最中だよ。もちろん、失敗するけど。」

「なるほど、おとりか。」

「うん、だからこの警備が手薄なんだよ。今のうちに必要なデータのコピーを取らなくちゃ。」

(終わり)

後書き：

京都って、けっこう広いんですよね。海も山もあるし。古代京都なら、当然、日本の中心だったのだし、その交流圏は海を越えて世界に広がっていたはずです。

“Via deziro estos vana. Ĉar ni uzis tro multe da tempo por veni ĉi tien. Oni jam scius, ke ni elŝteliĝis el Koobe, ĉu ne?”

“Ne, ĉar mi postlasis aliajn figurojn.”

“Aliajn figurojn?”

“Aliajn figurojn de vi kaj mi! Ili nun faras la dekduan provon por eniri en Kiotn. Kompreneble vane.”

“Logbirdoj ili estas!”

“Vi vidas. Dank'al ili ĉi tie mankas defendo. Estas ŝanco, ke ni kopiu la datumojn necesajn.”

(fino)

Postparolo:

Sufiĉe vasta estas Kioto. Ne mankas maro kaj montoj. La antikva Kioto ja estis la centro de Japanio. Ĝi interrilitis certe kun tuta mondo.

ミズホは、まわりに誰もいないことを確認すると、思念を送った。

「お父さま、ミズホです。レイ様は京都から戻られました。京都の警戒が厳重なのは、おとりだからと、お考えです。サトシさんはまだ神戸の導師様につかまって、今は十七回目の侵入計画を試みられています。」

長い時間を経て返事が返ってきた。

「ご苦労じゃったな。サトシも可哀想じゃし、問題のない地帯を選んで侵入させてやった。しかし、サトシに頼るしかないとは神戸のワシも、ふがいないの。ともかく、これで少しは時間が稼げそうじゃ。わはははは。」

45 レイとサフラン

「すまないなサトシ君。食料を持ってきた上に料理までしてくれるなんて。」

レイとにぎやかな少女たちが帰って、リョウジとマヤがホッとしていたら、今度は大聖導師が少年を連れて現れた。

捕まえに来たのか、と思ったのだが、様子が違う。少年はレイの孫だと名乗ったし、導師も京都の導師とは別人だという。

「いえいえパエリアは母に仕込まれていますから、得意なんですよ。」

「ホントにおいしいわ。私、恥ずかしいけど、こんなにおいしくは作れないわ。」

マヤは久しぶりのごちそうをパクパク食べながら、少し困っていた。今までは材料が何もないから料理ができないと、リョウジには言ってきたのだが...

マヤの冷蔵庫の中はサトシが提供した肉や野菜でギューギューになっていた。そ

Mizuho certigis, ke ĉi tie ŝi estas sola. Kaj sendis sian penson.

"Kara Patro, parolas Mizuhooo. Rei Estimata revenis de Kioto. Ŝi kredas, ke kiel logaĵo oni severeee gardas Kioton. Satosi estas ankoraŭ kun Estimata Guruo kaj faras la deksepan provon eniri Kioton."

Post longa tempo revenis la respondo.

"Mi dankas vin. Pro kompato al Satosi mi lasis lin eniri lokon ne tiel gravan. Por mi estis ŝoko, ke mi en Koobe povas nur skoldi Satosi. Nun ni gajnis iom da tempo, ha, ha, ha!"

45 Rei kaj safrano

"Elkore ni dankas, Satosi, ke vi donis al mi manĝaĵon kaj eĉ kuiris por ni!"

Kiam Ryoozi kaj Maya ĝuis pacon, post foriro de Rei kaj bruaj knabinoj, Alvenis la Sankta Guruo kun knabo.

Ryoozi timis, ke ili estos arestitaj. Sed ili diris, ke la knabo estas nepo de Rei kaj Guruo estas alia ol tiu de Kioto.

"Ne dankinde! Mi lertas en kuirado de paeljo dank' al la patrino."

"Vere bongusta ĝi estas! Mi hontas, ke mi ne povas tiel bone kuir."

Manĝante kun apetito Maya cerbumumis, kion ŝi nun diru al Ryoozi. Ŝi ĉiam diris, ke pro manko de materialo ŝi ne povas kuir...

La fridujo de Maya estis tute plena de manĝaĵo, kiun donacis Satosi.

の横には米袋も積んである。

「そんなことないですよ、マヤさん。ここには米も肉も、なかったですからね。料理のしようがないじゃないですか。」

「本当じゃ。レイさまも、協力してくださるお方に対して気のきかんことじゃ。しかしサトシ、こんな大量の食べ物を、どこに持っていたんじゃ。」

「持ってたんじゃないくて、『魔法』で出したんですよ。レイおばあちゃんは、ルール違反だって、うるさいから、神戸ではやらないけど。もっとも、香り付け用のサフランなら、茶店の回りに咲いていたのを使いましたけどね。」

「あのお花、サフランっていうの。」

「マヤさん、サフランを知らなかったんですか。」

「え、その、きれいな花だとは思っていたけどね。ほほほ。あの紫の花びらでご飯が黄色に染まるのね。」

「いえ、使うのは雌しべです。ブイヤベースにも入れるといいですよ。」

「そうだよマヤ、花の真ん中に三本、黄色いのがあろう。」

「いえ、それは雄しべです、リョウジさん。黄色いのは花粉ですよ。」

帰る前に料理の本をマヤさんに出してあげた方がいいな、とサトシは思った。もちろん魔法で。それともリョウジさんにあげた方がいいかしら。

良い本があるからと言って、誰もが読んで学ぶわけではない、という恐ろしい事実には彼はまだ気付いていなかった。

<<< rei virtuala >>>

「これは違うぞ。プラナリアに似ているがな。要素が二種類の遺伝子などもあるも

Apud la fridujo kuŝis ankaŭ sakoj da rizo.

“Vi ne kulpas, Maya! Ĉi tie mankis rizo kaj viando. Neniu povis pretigi bonajn pladojn.”

“Vi pravas! Rei devus pli bone zorgi pri kunlaborantoj. Cetere, Satosi, kie vi portis tiel multe da manĝaĵo.”

“Mi ne alportis, sed elknedis manĝaĵon per magio. Ĉar Avinjo Rei vidas tion ruza, mi ne faras manĝaĵon en Koobe. Mi tamen por aromo prenis safranojn, kiuj floras ĉirkaŭ la te-budo.”

“Ĉu la floroj estas safranoj?”

“Ha, Maya, ĉu vi ne sciis safranojn?”

“Ne... Mi tamen ĝuis la belajn florojn. Ha, ha, ha, por la unua fojo mi eksciis, ke la purpuraj petaloj flavigas rizon.”

“Ne petalojn, sed pistilojn mi enmetis. Ankaŭ por bujabeso oni uzas ilin.”

“Sciu, Maya, meze de floro estas tri flavaj.”

“Ne ili, Ryoozi! Ili estas stamenoj kun flavaj polenoj.”

Satosi decidis en la koro doni al Maya librojn pri kuirado, kiujn li elprenos per magio. Aŭ al Ryoozi li donu?

Satosi ankoraŭ ne sciis teruran fakton, ke bonaj libroj neniom garantias, ke oni legos kaj lernos.

<<< rei virtuala >>>

“Ne, ĝi ne estas planario, kvankam tre simila! Geno ne estas binara!”

のか。」

ここは京都とも、神戸とも違う、廃棄された世界。サトシと大聖導師の本体はとりあえず座れるだけの空間を確保して持ち込んだデータを調べていた。

「地球の生命なら、DNAをつくるヌクレオチド塩基はA、G、C、T、つまり、アデニン、グアニン、シトシン、チミンの四種類だから、そんな遺伝暗号はあり得ないけどね。環境が違えば…」

「一体どんな環境じゃ。」

「超低温で、真空。もちろん、個々の要素もチトシンなんかではないよ。」

「ここ、太陽系外縁部じゃな。」

「それと、恒星間空間。」

「宇宙生命というわけか。」

「このプラナリアは通信機能が付加されている。単純な設計だけど、他の単位と並列処理ができるようになってるよ。生命というより、自己増殖する有機コンピュータの部品じゃあないかな。」

「ゲンドウのやつ、そんなものを使って、何をしようとしておるのじゃ。」

「人類補完計画、じゃないかな。」

「なんじゃそれ、新手の宗教か。ワシはもう宗教と付き合うのは真っ平じゃ。愚民どもを操っているつもりが、自分の方までおかしくなっておったからな。」

「寺の和尚が言うことじゃないな。」

「ふん、ワシに和尚以外の何ができる。」

「話を戻すよ。ゲンドウさんは、今の人類は不完全だと思っていた。」

「当たり前じゃろ。この宇宙に完全なも

Çi tie estas nek Kioto nek koobe, sed iu forlasita mondo. Satosi kaj la Sankta Guruo originalaj provizore aranĝis sidlokon kaj esploris enportitan datumon.

“La nukleotidaj acidoj de DNA (Desoksiribo-Nukleataj Acidoj) de Teraj vivaĵoj estas la kvar. Nome adenino, guanino, citosino kaj timino. Do, tiaj kodoj ne povas ekzisti. Sed en alia cirkonstanco...”

“En kia cirkonstanco?”

“Ekstreme malvarma sen aero. Kompreneble la elementoj ne estas citosino k.a.”

“Çi tie, la rando de la Suna Sistemo?”

“Kaj la Spaco inter steloj.”

“Çu ĝi estas kosma vivaĵo?”

“Al la planario oni ekipis komunikivon. Kvankam simpla ĝi tamen povas funkcii paralere kun aliaj unuoj. Ol vivaĵo ĝi eble estas pli ero de organika komputilo, kiu povas proliferi.”

“Kion volas fari Gendoo kun tiaj?”

“Eble la Kompletigo de la Homaro.”

“Kio ĝi estas? Çu nova eklezio? Mi jam ne volas rilati kun religioj. Tiam mi kredis, ke mi movas idiotan popolon, dum mi mem perdis racion.”

“Çu bonzo povas tion diri?”

“Ba, kio mi povus esti krom bonzo!”

“Nun lasu tion flanken. Laŭ Gendoo nuna Homaro ne estas perfekta.”

“Ne mirinde! Nenio estas perfekta

のなどない。」

「でも彼は、今よりましな人類を創れると思った。そして、古い不完全な人類を滅びるにまかせた。」

「サトシ、お前は一体何をいうのだ。」

「ボクはレイの記憶を引き継いでいる。いわば、レイの化身だよ。だから知っているんだ。ゲンドウが、大絶滅を積極的に防ごうとしなかったことを。太陽砲戦争だって、本当は防げたことを。」

少年の姿がぼやけて、そこには蒼い髪の少女が立っていた。

「…もちろん私も…あの人の共犯なの…でも、今度は協力しない…今度だけは防がないと…」

「お前はレイ。やはりワシは騙されていたのか。」

「…だからと言って、あなたの罪が軽くなる訳じゃないわよ…」

「そんなことは、わかっとる。」

少女の姿が揺らぐと、再び少年が立っていた。

「大絶滅のあと、人類の遺伝子が改変された。知能や運動能力は明らかに向上したし、寿命も長くなった。でも、民族がなくなったり、日本語という単一言語だけが残ったことによって、文明としては不安定になってしまった。」

「だから滅ぼしたのか。」

「と言うより、いつか必ずやって来る滅亡を、先延ばしするのを諦めたと言うべきだろうね。」

「ひと事のように言うな。」

「ひと事さ。レイもゲンドウも、導師も含めて、みんな死んだんだ。今、太陽系外縁に存在するものは全て複製だよ。それも、改良された、自殺衝動を抑制された複製。」

en la Kosmo.”

“Li tamen pensis, ke li povas krei pli perfektan homaron. Kaj li lasis la malnovan perej.”

“Satosi, kion vi diras?!”

“Mi heredis la memoron de Rei. En ia senco mi estas alia avataro de Rei. Mi scias, ke Gendoo ne fervoris preventi la Grandan Ekstermon. Ke ankaŭ la SunKanona Milito estis evitebla.”

Paliĝis la figuro de la knabo kaj tie jam staris la knabino kun lazuraj haroj.

“...Jes, ankaŭ mi... estas lia kunkulpulo ...Sed nun ne! Mi jam ne helpas lin... Jam ne okazu la nova...”

“Ha, Rei! Ĉu oni trompis min?!”

“...Tio neniel malpezigas vian kulpon...”

“Tion mi scias bone.”

Fragris la figuro knabina kaj reaperis la knabo.

“Post la Ekstermo oni renovigis la genon de la Homaro. Evidente pli altiĝis la kapabloj intelekta kaj fizika. Dume malaperis gentoj kaj restis nur unusola lingvo, la japana. Tio malstabiligis la civilizacion.”

“Jen kial li pereigis ĝin?”

“Estus pli korekte, ke li rezignis prokrastigi iam certe venontan pereon.”

“Ankaŭ vi kulpas pri tio!”

“Neniom ni kulpas. Ĉiuj jam mortis! Ĉiuj: Rei, Gendoo kaj ankaŭ la Guruo! Ĉio en la rando de la Sun-Sistemo estas kopioj, kiujn oni reformis kaj de kiuj oni dehakis

「自殺衝動だと。」

「そう。自殺したのさ、人類は。そして自分たちの文明の墓稜の周囲に埴輪を飾った。それがボクたちなんだよ。」

「お前と哲学を論じていても仕方ない。ゲンドウと京都の導師は何をたくらんでおるのじゃ。」

「だから、人類補完計画さ。」

「それはどういう計画なんじゃ。」

「知らないよ。名前しか聞いてないんだ。」

「誰に、いつ、聞いたのじゃ。」

「い、いいじゃない。とにかく聞いたんだよ。」

「誰が、どういう状況で言ったのかじゃ、サトシ。それがわからんと、調べようがないじゃろうが。」

「だからさ…ミズホが…寝言で。」

「バカもんっ、お前たちはまだ中学生じゃぞ。」

「あ、いや、ピクニックにいったとき芝生に寝っ転がっていたらさ、二人とも寝ちゃったんだよね…あのさ導師、その目は何なの。人を疑うのはさ、良くないと思うんだよね。」

(終わり)

後書き：

エヴァンゲリオン原作の設定は無批判に導入したくないのですが、とうとう、『人類補完計画』を出してしまいました。

でもこれは最初からの予定通りです。多少の脱線はありうるとしても、最後は補完計画の発動、そして人類は新たな階段に進むのか…

impulson al sinmortigo.”

“Impulso al sinmortigo?!”

“Jes, sinmortigis la Homaro. Kaj ili postlasis argilajn figurojn por borderi la tombon. Jen tio estas ni.”

“Mi ne volas filozofiumi kun vi! Kion komplotas Gendoo kaj la Guruo Kiota?”

“La Kompletigon de la Homaro.”

“Mi demandis, kio ĝi estas!”

“Mi ne scias. Nur la nomon mi aŭdis.”

“Kiu kiam diris tion?!”

“Tio ne gravas. Certe mi aŭdis.”

“Kiu kun kia kunteksto tion diris? Sen tio mi ne povas enketi!”

“Certe parolis… Mizuho en dormo.”

“Kia fripono! Ankoraŭ lernantoj vi estas!”

“Ha, miskompreno! Dum pikniko ni ripozis en herbejo. Tiam ni ambaŭ dormetis… Ve, Guruo! Kial akras via rigardo? Ne estas bone, malkredi aliajn, ĉu ne?”

(fino)

Postparolo:

Mi ne volas senpripense enkonduki la konceptojn de la originalo. Tamen nun aperis la Kompletigo de la Homaro.

La rakonto tamen iras sur la difinita plano. Estos malgrandaj devojiĝoj. Tamen fine realiĝos la Kompletigo de la Homaro. Ĉu la Homaro atingos alian etapon?

「ところでシンジ、アンタ誰のために働いているの。」

「何のことだよ、アスカ。」

スイセンの球根を植えつける手を止めてシンジはアスカを見つめた。アスカもシンジの顔を見つめている。

しばらく見つめ合っていた二人だったが、ついに目をそらしたのはシンジだった。

「ふふ、アスカにはかなわないな。どうして気がついたの。」

「アンタとゲンドウが何か企んでいることは恒星船にいたときから明らかだったわよ。」

「アスカ、どこまで知っているの。」

「すべてよ。」

「そんなはずはないよ。」

「少なくとも、ここの生物たちが地球上では生存不可能なことは、生化学を少しかじればわかるわよ。」

「少しの知識じゃ無理だよ。やっぱりアスカは天才だ。」

「ほめたって、ごまかされないわよ。」

46 レイとスイセン

チアキは鏡に映る自分の姿を見つめていた。眉を引き、頬に紅をさす。息子の恋人のヒトミは大きな青い目をしているのに、私のはこんなに細い目だ。でも、タケシは私を美しいと、言ってくれる。彼の言葉は今でも、私の胸をときめかせる。

サトシは大きくなった。私の手を離れて飛び立とうとしている。そう、文字どおり私の胎内を離れて。

鏡に別の映像が浮かんだ。暗黒の宇宙を背景にして、ごつごつとした冷たい岩のかたまりが浮かんでいる。

"Por kiu vi tamen laboras, Sinzi?"

"Kion vi parolas, Asuka?"

Bulbojn narcisajn ili tiam enterigis. Sinzi vidis al Asuka. Ankaŭ Asuka vidis al Sinzi.

Por iom da tempo ili vidis sin reciproke. Fine Sinzi forturnis la rigardon.

"Ha, ha, ha, mi ne sukcesis trompi vin. Kial vi trovis tion?"

"Jam en la stelŝipo estis klare, ke vi kaj Gendoo ion kompletas."

"Kion vi scias, Asuka?"

"Ĉion!"

"Neeble."

"Almenaŭ tio estas klare, ke la vivaĵoj, kiuj estas ĉi tie, ne povas ekzisti sur la Tero. Tion diras iomete da biokemio."

"Ne sufiĉus iomete da ĝi. Certe Geniulino estas Asuka!"

"Per laŭdoj vi ne trompos min!"

46 Rei kaj narciso

Tiaki vidis sin en la spegulo. Jen ŝi strekis la brovojn kaj metis ruĝon sur la vangojn. ...Grandajn kaj bluajn okulojn havas Hitomi, amatino de mia filo, dum miaj estas stretaj. Takesi tamen diras, ke mi estas bela. Tio ankoraŭ nun min feliĉigas.

Jam matura estas Satosi. Baldaŭ li forflugos de mi. Jes, li eliros el mia utero.

En la spegulo aperis alia sceno. En nigra spaco jen ŝvebis roko malglata kaj frida.

タケシ、あなたは私のこの姿を見て、それでも美しいと言ってくれるかしら。

<<< rei virtuala >>>

「有機コンピュータというわけ。」

「もちろんそうだけど、ボクらが設計しているものは、人工生命と言った方が正しいと思う。」

「恒星間空間でも成長・増殖できる、新しい生命というわけね。でも、なんのために、そんな生命を創るのよ。」

「それは言えないよ。ゲンドウさんと約束したから。」

「アタシやレイを巻き込みたくないって訳。正しいことなら、手伝おうじゃない。ホントのこと話さないよ。」

「それが本当に正しい道かどうか、誰が判断するんだよ。結果がわかるのは、実時間で何千年も経ってからかもしれない。いくら仮想人格でも生きていられないよ。」

「でも、自信はあるんでしょ。」

「自信はある…でも、その自信の根拠はないんだよ。」

「アタシにはそれで充分。もし間違っていたら、シンジと一緒に地獄に堕ちてあげるわ。」

「アスカ、この宇宙には、天国も地獄も存在しないんだよ。これから生まれてくるかも知れない何兆の何兆倍もの人々に取り返しのつかないことをしてしまっても、罪を償う方法は何もないんだ。」

<<< rei virtuala >>>

「母さん、千の世界の他にも、多くの仮想世界があるって言ったよね。そして崩壊した世界は更に多いって。」

サトシは、神戸の山の手にある自宅の花壇を手入れしていた。スイセンの球根が、緑の細い芽を出していた。神戸の月から盗

仮想世界のレイ

Takesi, ĉu vi dirus min bela ankaŭ en tiu aspekto?”

<<< rei virtuala >>>

“Organikaj komputiloj, ĉu ne?”

“Jes, komprneble! ...Ni tamen nonus ilin artefaritaj vivaĵoj.”

“Novaj vivaĵoj, kiuj povas kreski kaj multiĝi en interstela spaco... Por kio vi tamen kreas tiajn vivaĵojn?”

“Tion mi ne povas diri. Jen promeso kun Gendoo.”

“Ĉu vi ne volas endanĝerigi min kaj Rei? Se vi faros bonon, ni helpos vin. Diru la veron!”

“Kiu juĝos, ĉu ĝi estas bona aŭ ne? La rezulto eble venos post realaj jarmiloj. Eĉ ni, virtualaj personoj, ne povus resti vivaj.”

“Vi tamen kredas, ĉu ne?”

“Mi mem kredas... Mia kredo tamen povas esti senkaŭza.”

“Tio jam sufiĉas por mi. Se vi eraras, ni kune falu en la Inferon!”

“Asuka, ekzistas nek la Paradizo, nek la Infero en nia Kosmo. Kiam ni faros neripareblan krimon kontraŭ duiliono da duiliono, estas nenia rimedo por pento-faro.”

<<< rei virtuala >>>

“Panjo, vi diris: Estas multaj mondoj virtualaj krom Mil Mondo. Kaj estis multe pli da mondoj jam detruitaj.”

Tiam Satosi zorgis la ĝardenon de sia domo, kiu kuŝis ĉe montopiedo en Koobe. Ĝermis narcisaj bulboj kun

み出したものは芽を出すことなく枯れてしまった。これはサトシが改良したものだ。

でも、どこかに、あのスイセンが成長できる世界があるはずなのだ。

「サトシ、あなたは私の太陽系外縁部仮想世界群生成理論を知っているわね。」

チアキは息子の目に迷いの色が浮かんだのに気付いた。やはり、息子は知っていたのだ。

「うん知っている…でもあれは…こじつけだよ。母さんには、推理のための理論なんて必要ないんだ。すべての歴史を自分で見たんだから。」

本当は小さいときから知っていたんだ。でも、それを誰にも言ったことはない。知っているのはボクだけ。レイお婆あちゃんも、ヒトミも、そしてお父さんさえ、お母さんが普通に神戸に生まれ育った仮想人格だと信じている。

「ひどいことを言うわねえ、ふふふ。すべて見たわけではないわ。私が存在を始めたのは太陽砲戦争の直前だし、そのときはまだ赤ちゃんみたいなものだったから。少しは頭も使って推理したのよ。考える時間はタツプリあったもの。」

「ボクも母さんと同じなんだね。」

この子は苦しんでいる。チアキは胸が痛んだ。

「…ごめんなさい、サトシ。そうよ、あなたは、いわゆる天使ではないの。」

「あえて言うなら、神かな。」

「神という名は、ふさわしくないわ。全知全能ではないもの。私たちは、仮想世界そのものよ。もっともあなたはまだ私の胎内にいるけど。いずれあなたも、自分の世界を見つけて、憑依することになるでしょうね。」

verdaj kaj mallarĝaj folioj. La bulboj, kiujn li iam elŝtelis el la luno de Koobe neniam ĝermis. Ĉi tiuj estis de li reformitaj.

Ie tamen devas ekzisti la mondoj, kie kreskos tiuj narcisoj.

“Satosi, eble vi scias mian Teorion pri Estiĝo de Virtualaj Mondoĵoj en Randoj?”

Tiaki rimarkis heziton en la okuloj de la filo. Jes, li scias la veron.

“Jes, mi scias... Tio tamen estas nur klarigo aldonita. Panjo, vi ne bezonis rezonadon, ĉar en la historio ĉion vi vidis per viaj propraj okuloj.”

Jam de infaneco mi sciis la veron. Mi tamen al neniu diris tion. Nur mi sciis. Avinjo Rei, Hitomi kaj eĉ Paĉjo kredas, ke Panjo estas virtuala persono, kiu en Koobe naskiĝis kaj kreskis.

“Vi eraretas, ha, ha, ha! Ne ĉion mi vidis. Apenaŭ antaŭ la Sun-Kanona Milito mi komencis ekzisti. Kaj tiam mi estis preskaŭ bebo. Iomete mi devis cerbumi. Kaj al mi ne mankis tempo por pensadi.”

“Ĉu mi estas sama kiel vi?”

Tio ĉagrenas lin! Tiaki estis korduŝita.

“...Pardonu min, Satosi. Jes, vi estas sama al mi kaj ne estas anĝelo.”

“Ĉu ni nomu nin dioj?”

“Ni ne povus nomi nin dioj, ĉar ni ne scias ĉion, nek estas ĉiopovaj. Ni estas virtualaj mondoj mem. Kvankam vi ankoraŭ vivas en mia sino. Iam ankaŭ vi trovos vian mondon kaj enkarniĝos.”

「千の世界から選ぶの。」

「いいえ、小さな世界ではだめなの。どこか、崩壊した大きな世界を見つけて自分で再建するのよ。神戸から仮想人格や天使を連れて行きなさい。もちろん、本人の同意を得てからね。」

「京都なら大きいけど、あそこはダメだよ。ゲンドウさんの本拠地だし。」

「それは問題ではないの。ここだってレイさんの本拠地じゃない。なのに彼女は息子の嫁が何者かを全然知らないのよ。でも…京都はダメね。もう、世界意識が生まれているもの。」

「やっぱり、そうなんだね。」

何がやっぱりよ。それも気付いていたのね。

「大丈夫よ、サトシ。世界意識の作り出した化身は、普通の人間や天使と同じように愛したり、子供を産んだりできるのよ。」

「ま、まだ早いよ。」

「そうね、まだ早いわね。でも時間は無限にあるわけではないの。ヒトミちゃんか、ミズホちゃんか、どちらかに決めなさい。世界と天使が本気でケンカしたら、大変なことになるわよ。」

(終わり)

後書き：

チアキって、都市世界神戸そのもの。地球に対するガイアのようなもの、なんですよ。で、京都そのものが…

“Ĉu mi elektu el Mil Mondoĵ?”

“Ne konvenas malgranda mondo. Ie vi trovos detruitan, sed grandan mondon, kiun vi mem restaŭros. Invitu de Koobe virtualajn personojn kaj anĝelojn. Kun ilia konsento, kompreneble.”

“Kioto estas granda. Ĝi tamen ne estas bona, ĉar tie estas la bazo de Gendoo.”

“Tio ne ĝenas nin. Ĉi tie estas bazo de Rei. Ŝi tamen tute ne scias, kio estas la edzino de sia filo. Kioto tamen ne konvenas por vi., ĉar tie jam naskiĝis mondo-konscio.”

“Kiel mi supozis.”

Vi supozis? Vi jam sciis ankaŭ tion!

“Nenia problemo, Satosi. Avataro de mondo-konscio povas ami kaj naski bebon, kiel ordinaraĵ homoj kaj anĝeloj.”

“Tio estas tro frue por ni!”

“Jes, tro frue. Sed la tempo ne estas senfina. Elektu nur unu, aŭ Hitomi, aŭ Mizuho. Estus katastrofo, se mondo kontraŭ anĝelino batalus serioze!”

(fino)

Postparolo:

Tiaki estas la UrboMondo Koobe mem. Ŝi respondas al Gaea por Tero. Kaj Kioto mem estas...

ケヤキの老木の下には黄色い落ち葉が積み重なっていた。ほとんど裸になったこずえが青空に突き刺さっていた。

視点を变えて上空から見ると、自分はケヤキの大木の下の小さな点に過ぎない隣を歩いているレイおばあちゃんも同様だ。世界の化身といっても、実感がわからない。ボクはボクだ。いつもヒトミに殴られている、情けない男の子だ。

「サトシ、もっと自信を持ちなさい。」

え、おばあちゃんに心を読まれたんだろうか。

「なんのこと、おばあちゃん。」

「レイちゃん、でしょ。」

「うん、何なのレイちゃん。」

「あなただって天使なんだから、ヒトミちゃんと同じように変身して、空も飛べるのよ。」

「でもどうやって変身するのかのか、わからないんだ。」

これはウソ。ただ、変身なんかしたくないだけ。いや、ボクはもう人間に変身しているんだ。

「教えてあげるわ。何になりたいの。」

ちょっと、意地悪をしなくなった。だって、シンジおじいちゃんがかわいそうだったから。

「大きな木になりたいな。大地にしっかり根を張って空高くそびえ立つ大木に。おじいちゃんのイチョウのように。」

Sub maljuna zelkovo stakiĝis flavaj folioj. Preskaŭ nudaj branĉoj jen pikis lazuran ĉielon.

Mi ŝanĝis la vidpunkton: Jen mi estas nur punkto sub granda zelkovo, same kiel Avinjo Rei. Ke mi estas avataro de mondo, mi ne povas senti. Mi estas mi. Kompatinda knabo, kiun Hitomi ĉiam batas

“Satosi, vi fidu vin mem!”

He? Ĉu Avinjo legis mian koron?

“Kio, Avinjo?”

“Nomu min Rei!”

“Bone. Rei, pri kio temas?”

“Ankaŭ vi estas anĝelo kaj povas metamorfozi, kiel Hitomi. Vi povas eĉ flugi!”

“Mi ne scipovas metamorfozi.”

Mi mensogis. Mi simple ne volis ŝanĝi sian formon. Aŭ mi jam transformiĝis al homo.

“Mi gvidos vin. Kio vi volas fariĝi?”

Malico en mi levis la kapon. Ĉar mi kompatis al Avĉjo Sinzi.

“Mi volas fariĝi granda arbo. Arbo, kiu havas amplexkan radikaron kaj skrapas la ĉielon, kiel la ginko de Avĉjo.”

47 レイとケヤキ

47 Rei kaj zelkovo

チアキは鏡に映る自分の姿を見つめていた。眉を引き、頬に紅をさす。息子の恋人のミズホは黒くて、くっきりとした眉をしているのに、私のはカビが生えたようだ。でもタケシは私を愛していると言ってくれる。彼の言葉は今でも、私の胸をときめかせる。

サトシは賢くなった。私の知らない天体を巡り歩き、知識と経験を蓄えている。冒険が過ぎるのが怖いけれど。

鏡に別の映像が浮かんた。暗黒の宇宙を背景にして、何かが飛び回っている。あれは、私とサトシが放した方かしら、それとも彼らのかしら。

タケシあなたは、恐ろしい戦いにサトシまで巻き込んだ私を、それでも愛していると言ってくれるのかしら。

<<< rei virtuala >>>

「サトシさんは私に、父を裏切れというんですかぁ。」

ミズホが京都の導師の娘というのは、あっさりと見破られた。でもそれもまた仮の姿。ゲンドウや導師でさえ知らない自分の本性だけは隠しておきたい。仮のえにしとはいえ、ミズホにとってもゲンドウの副官は大切な父なのだ。

「何もしないでいて欲しいだけだよ。ただの天使の力でできないことは、しないでいてほしいんだ。」

「え、何の事をおっしゃっているのですう。」

胸が高鳴る。この少年はただの天使にしては敏すぎる。でも知っているはずはないのだ。自分は、この宇宙で唯一の、ユニークな存在だから。

でもサトシはミズホの心を読んだかのように答えた。いや本当に読んだのかもし

Tiaki vidis sin en la spegulo. Jen ŝi strekis la brovojn kaj metis ruĝon sur la vangojn. ...Nigrajn kaj impresajn brovojn havas Mizuho, amatino de mia filo, dum miaj similas al ŝimo. Takesi tamen diras, ke mi estas bela. Tio ankoraŭ nun min feliĉigas.

Jam saĝa estas Satosi. Rondiras li astrojn kaj akiradas saĝon kaj spertojn. Dum mi timas, ke li estas tro kuraĝa..

En la spegulo aperis alia sceno. En nigra spaco io flugas. Ĉu ĝi estas unu el tiuj, kiujn Satosi kaj mi paŝtas? Aŭ ĝi apartenas al ili?

Takesi, ĉu vi amos min plu ankaŭ tiam, kiam vi scios, ke mi komencis teruran batalon eĉ implikante Satosi?

<<< rei virtuala >>>

“Satosi, ĉu vi postulas de mi, ke mi perfidu mian patroon?”

Facile li malkovris, ke Mizuho estas filino de la Guruo en Kioto. Tio ankaŭ tamen estas ŝia provizora stato. Ŝi volis nepre kaŝi la veron, kion malscias eĉ Gendoo aŭ la Guruo. La adjutanto de Gendoo estu patro, kvankam portempa.

“Nenion vi faru, mi petas. Nenion, kion ne povas fari simpla anĝelino.”

“He, pri kio vi parolaaas?”

Batis forte ŝia koro. Tro saĝa estis la knabo. Li tamen ne povus scii. Unika kaj unusola en la Kosmo estis ŝi.

Satosi tamen respondis, kvazaŭ li legis ŝian penson. Aŭ li vere legis ŝin?

れない。

「君は孤独じゃない。ボクもこの世界の化身なんだよ。」

それはウソ。この世界の化身は、母のチアキ。でもサトシは、最後の切り札は隠しておくべきだと思ったから。

「もし君とボクが闘えば、どちらが勝っても太陽系は壊滅する…君は手を出さないで欲しいんだ。ゲンドウさんが勝ったら何が起きるのか、正確には知らない。でも、君やお父さんが無事ですむとは思えないんだ。」

自分が勝ったらどうなるか、は言わなかった。何かを約束するだけの力を自分が持っているとは思えなかったから。

ミズホはサトシの胸に飛び込んだ。

「お願いします、サトシさん。お父さんを、お父さんを守ってください。お願いですうう。」

<<< rei virtuala >>>

「お母さん、今度の休みに…」

「ヒトミ、外泊は許さないからね。」

「な、なんでわかったの。」

神戸のアスカは娘の肩を、がっしりとつかんだ。娘の悩みを、母親が知らないはずじゃないじゃない。

「焦る気持ちはわかるけどね、ミズホだって同じ中学生なんだから。サトシと変なこととして既成事実をつくろうなんて考えるのはやめなさい。時間は充分あるんだからね。」

「ち、違うわよ。レイばあさんに旅行に行こうって誘われてるのよ。」

「なんだ、違うのか。期待してたのに、がっかりね。」

「なによ、その、がっかりって。」

「まあ、いいじゃない。でもバアサンは、

“Vi ne estas la sola. Ankaŭ mi estas enkarniĝo de ĉi tiu mondo.”

Mensogo: La avataro de ĉi tiu mondo estis Tiaki, lia patrino. Satoshi tamen volis kaŝi la atuton.

“Se vi kaj mi batalus, la Suna Sistemo pereos, kiu el ni fine venkus... Detenu vin de la batalo. Mi ne scias, kio okazos, kiam Gendoo venkos. Tamen certas, ke vi kaj via patro ne restos sendifektaj.”

Li ne diris, kio okazos, kiam li venkos. Ĉar li ne estis certa, ke li havas potencon por ion promesi.

Mizuho ĵetis sin al lia brusto.

“Mi petaaas vin, Satoshi, volu savi, savi mian patron! Mi petaaas vin!”

<<< rei virtuala >>>

“Panjo, en la venonta ferio…”

“Hitomi, vi ne rajtos tranokti ekstere!”

“Ha, kial vi scias tion?!”

Asuka en Koobe metis la manojn sur la ŝultroj de sia filino. Kiel la patrino povus nescii la doloron de la filino?

“Mi komprenas vian ĉagrenon. Ankaŭ Mizuho estas lernantino en mezlernejo! Ne agu malĉaste por havi definitivan fakton. Vi ja havas sufiĉe multe da tempo.”

“Vi miskomprenas! Avinjo Rei invitis min al vojaĝo!”

“Ha, mi eraris! Do, vane mi atendis.”

“Kion vi atendis de mi?”

“Ha, tio ne gravas. Vi tamen

ないでしょ。レイはアタシの大切な友達なんだからね…で、どこへ旅行するつもりなの。」

「千の世界の外へ行くんだって。太陽砲戦争で崩壊した世界を巡って修復計画を立てるの。もし生き残った世界を発見したら、私たちが親善大使館になって同盟関係を樹立するのよ。きれいな服を着て行かなくっちゃね。」

「それって、生きて帰って来れるの。」

「何か危ないことがあるかしら。」

「思いつ切り危ないじゃない。レイは何時だって、後先考えずに無茶するんだから。そんな危険な旅はレイにまかせて、アンタは自分の部屋の掃除をしていりゃいいの。」

「だいたい、きれいじゃない。」

「どこが、きれいなよお。そのうちシラミがわくわよ。」

「お母さん、シラミってなに。」

そうよね。この仮想世界に害虫なんかいないんだもの。だから、掃除なんかしなくても…いや、違うっ。掃除はするのっ。何がいっても、いなくても。

(終わり)

後書き：

チアキって、目が細くて、眉がカビのように薄いのに、なんで美人なんだ、と思う人もいるかもしれません。でも美人なんです。作者の私がそう言うんですから。

ne nomu ŝin Avinjo. Ŝi estas mia amikino. Kien vi vojaĝos?”

“Eksteren de la Mil Mondoĵ, ŝi diris. Ni rondiros la mondojn, kiuj disfalis en la SunKana Milito. Se troviĝos travivinta mondo, ni estos amika delegacio kaj ligos aliancan rilaton. Mi portos belan robon.”

“Ĉu vi revenos hejmen viva?”

“Ĉu io danĝera?”

“Plej danĝera tio estas! Ĉiam Rei estas senpripensa! Al tia danĝera misio iru Rei sola! Dum tio vi devos purigi vian ĉambron.”

“Ĝenerale mia ĉambro estas pura.”

“Kiel ĝi povas esti pura!? Baldaŭ tie naskiĝos pedikoj!”

“Panjo, kio estas pedikoj?”

Ha, ŝi pravas! Nenia insekto malutila ekzistas en virtualaj mondoj. Do ni povas ne purigi la ĉambrojn? Jes ja! Ni purigu, kio ajn ekzistas aŭ ne!

(fino)

Postparolo:

Tiaki havas stretajn okulojn kaj brovojn maldensajn kiel ŝimo. Ĉu vi dubas, ke ŝi estas bela? Sed ŝi estas bela, ĉar mi, la aŭtoro tion garantias.

「タケシさん、ごめんなさい。昨日、サトシに付き合って、徹夜したから眠たいの。今日は寝かせて。」

ああわかった、と返事をしたのはいいが、いつまで寝ているのだろう。もう昼も過ぎ、夕方になった。時々見に行くと、細い目を閉じて、すやすやと眠っている。時々なにか寝言を言う。いつまで見ていても飽きない。やっぱりチアキは美人だ。

息子の部屋に行くと、こちらにも寝ている。難しいゲームの必勝法を編み出したと言っていたが、机の上には奇想天外な生き物の模型が転がっている。これだけ熱心に勉強もしてくれるといいのだが。

なんだか、ボクも眠たくなった。何か問題があれば、シンジ父さんが緊急呼び出しをかけるだろう。ボクも寝よう…

"Takesi, permesu min dormi plu, ĉar mi maldormis hieraŭ nokte por helpi Satoshi."

Bone, ŝi dormu kiom ajn. Mi tiam konsentis. Ĝis kiam ŝi tamen dormos? Jam pasis la tagmezo kaj venis vespero. Mi iras kaj vidas ŝin dormanta kun la stretaj okuloj fermitaj. Foje ŝi murmuris. Mi ne enuas vidi ŝin. Kiel bela estas Tiaki!

Mi iras en la ĉambron de la filo. Ankaŭ li dormas. Strategion por nepra venko en ia ludo ili elpensis. Sur la tablo kuŝas modeloj de fantaziaj kreaĵoj. Estus bone, se tiel energie li studus lernejan taskon.

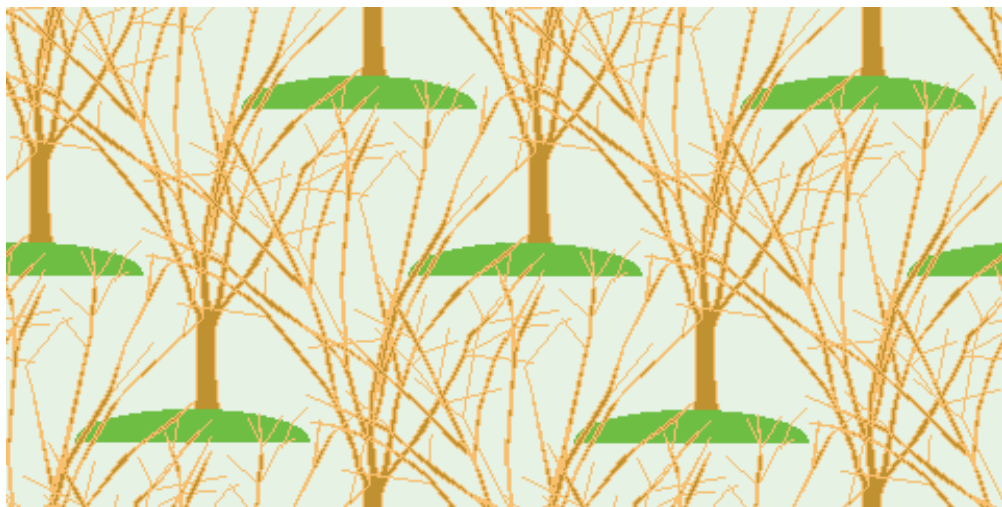
Ankaŭ mi volas dormi. Se okazos io urĝa, Paĉjo Sinzi elvokos min. Nun mi dormos...

48 眠れる星々のレイ

チアキは夫がそばにいるのを感じていた。私の寝顔を見ながら隣で寝てしまったよね。

48 Rei en dormantaj astroj

Tiaki sentis, ke la edzo kuŝas ĉe si. Li certe ekdormis, dum li rigardis min dormantan.

でも、それは私の抜け殻。本当の私は冷たく暗い宇宙に浮かぶ、小さな小さな石のかげら。

その石の表面から陽炎のように立ち登って行くのがサトシ、私の最愛の息子。

<<< rei virtuala >>>

「お母さん、だからサトシは、ただの幼なじみなの…アタシは何とも思っていないだからね…」

「無理なくていいから、ヒトミ…手が止まっているわよ。アンタの部屋なんだからね…ちゃんと掃除するの。あくびしないで…行儀悪いじゃないの…」

「お母さんだって…あくびしてる…」

<<< rei virtuala >>>

「ミズホちゃん…宇宙を…飛びながら寝ちゃだめ…」

「レイさま…どこかの天体で休んだ方が、いいと思いますうう…」

「レイちゃん…なのお…」

「とにかく、あの星に降りますうう…」

<<< rei virtuala >>>

Tiu korpo tamen estas nur avataro mia, kiu fakte estas ŝtoneto en frida kaj senluma spaco.

El la surfaco de la ŝtoneto fraglete eliras Satosi, mia filo plej amata.

<<< rei virtuala >>>

“Panjo, Satosi estas nur amiko de mia infaneco… Nenio speciala estas inter ni.”

“Mi ne riproĉas vin pri via…, Hitomi… Ne ripozu dum parolo. Vian ĉambron vi mem purigu bone! Ne oscedu… Tio ne estas bona konduto…”

“Panjo., ankaŭ vi oscedas…”

<<< rei virtuala >>>

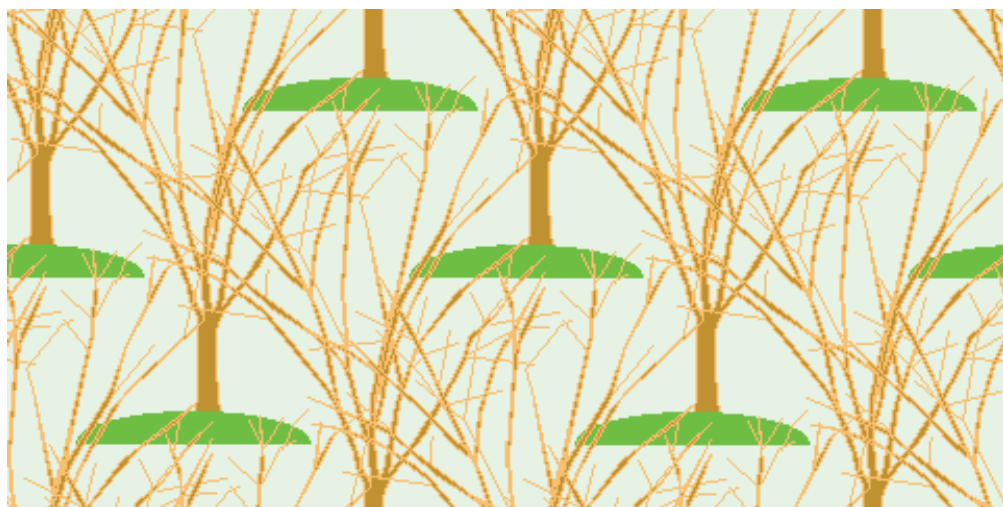
“Mizuho., ne dormu Flugante… en spaco…”

“Estimata Rei., estus bone, ke ni ripozu sur iu astrooooo…”

“Nomu min… Rei…”

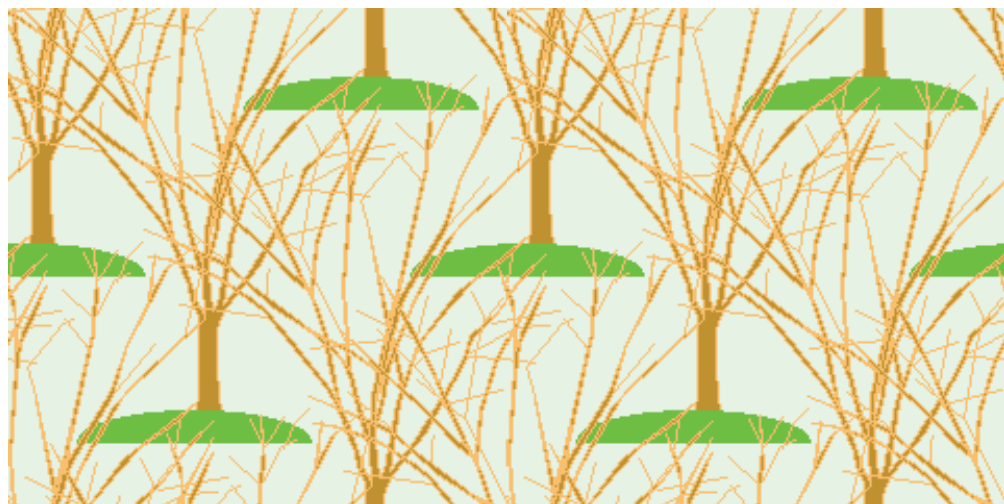
“Nu malsupren al tiu astrooooo…”

<<< rei virtuala >>>

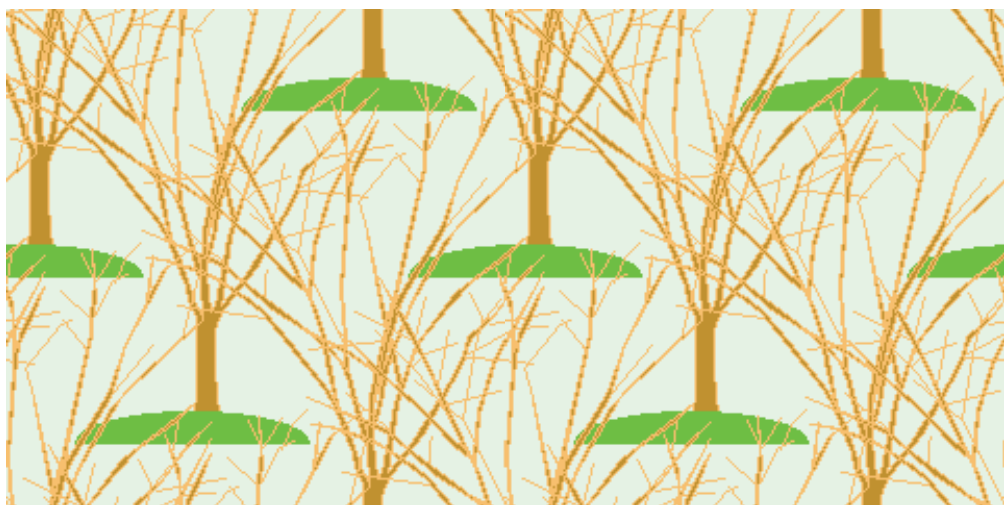
<<< rei virtuala >>>

<<< rei virtuala >>>

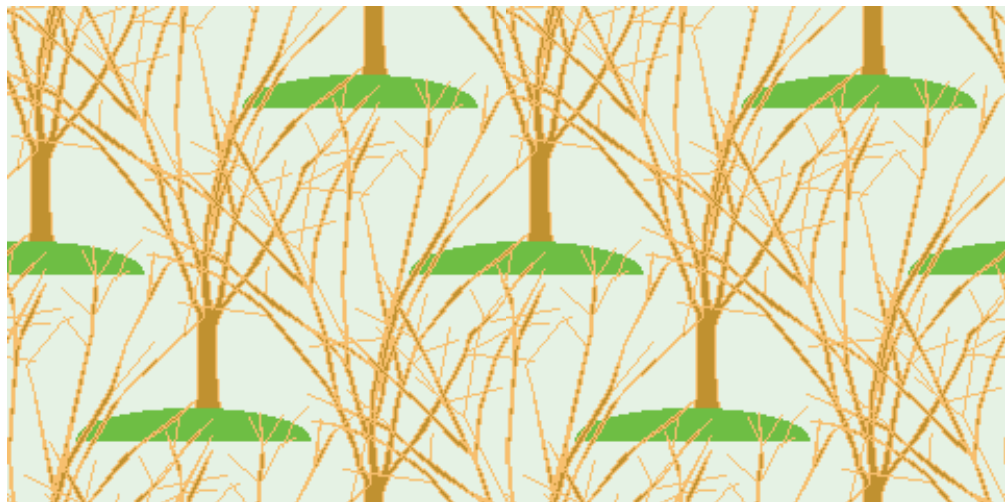
<<< rei virtuala >>>

<<< rei virtuala >>>

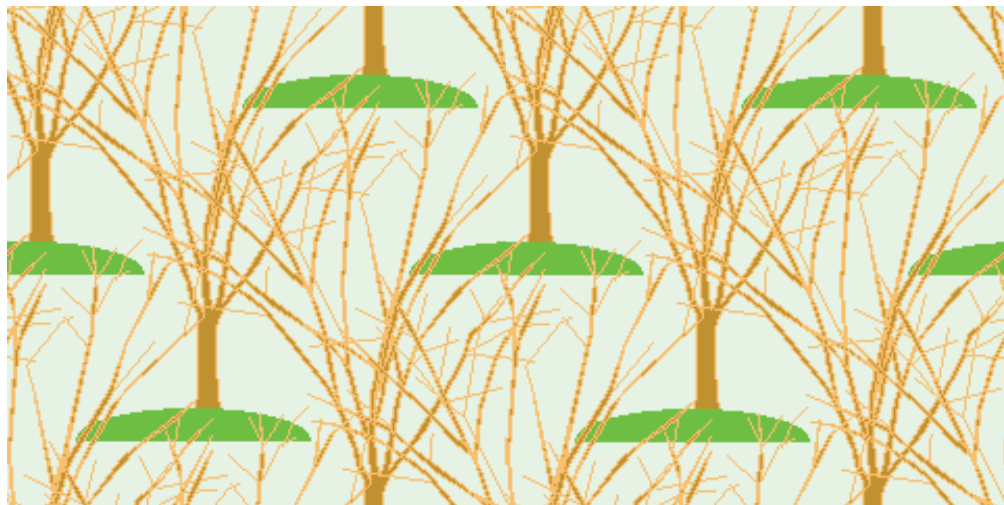
<<< rei virtuala >>>

<<< rei virtuala >>>

(終わり)

(fino)

後書き：

え、中身が少ないとおっしゃいますか。
でも、源氏の物語の『雲隠 (くもがくれ)』
のように、名前だけしかないよりは…

Postparolo:

Ho, ĉu vi plendas, ke mankas
la enhavo? Estus pli bone ol
<<Kumogakure>> en *Rakontoj de
Genzi*, kie estas nur titolo.

遍在感、すべての場所に自分が存在する
と感ずること。自分の位置が特定できな
くなること。

いや、ボクは、太陽系辺縁域のほんの
一部の、千の世界を含む、小さな領域を
占める宇宙生命に過ぎない。

でもボクはまだまだ、ふくらんでゆく。
細胞となる宇宙生命を太陽系の隅々まで
送り込み、異物となるものを同化し組み
込みながら。

母さん、もういいよ。寝ていて。他のみ
んなも寝ていて。ヒトミも、ミズホもレイ
おばあちゃんも、眠って待っていて。ボク
が空間も、小天体も、惑星たちも、すべ
てを飲み込んで、太陽系そのものになるま
での、ほんの千年ほど。

49 レイとサンタ

目を開けると、夫のタケシの団子鼻が
あった。気持ちよさそうに、寝ている。チョ
ンとつついて、くすくすと笑うと、チアキ
は再び目を閉じた。

今度目を覚ますときは、すべてが終わっ
ている。頼んだわよ、サトシ。

存在圏を拡大した息子が太陽系中心部
でとんでもない問題を発見して慌てるだろ
うことを彼女はまだ知らなかった。

Ĉieesteco: senti, ke mi ekzistas ĉie.
Aŭ tio, ke mi ne povas diri la lokon, kie
mi mem ekzistas.

Ne! Mi estas nur kosma vivaĵo, kiu
okupas nur etan parton de la Rando
de SunSistemo, kie ŝvebas la Mil
Mondoj.

Mi tamen ŝvelas ankoraŭ plu.
Kosmaj vivaĵoj, miaj ĉeloj iru ĉien en la
Sun-Sistemo. Ili asimilu ĉion fremdan
kaj el ĝi estu nova sistemo.

Kara patrino, jam vi povas dormi.
Dormu ankaŭ aliaj: Hitomi, Mizuho,
Avinjo Rei. Dormu kaj atendu, ĝis kiam
mi englutos ĉion: spacon, astrojn kaj
planedojn. Atendu nur mil jarojn, en
kiuj mi fariĝos la SunSistemo mem.

49 Rei kaj Sankta Nikolao

Kiam Tiaki malfermis la okulojn,
tie troviĝis la nazo de la edzo, Takesi.
Li dormis trankvile. Tuŝetis lin, ridis
kaj ŝi fermis la okulojn.

Kiam denove ŝi vekigis, ĉio finiĝos.
Ĉion ŝi lasu al Satosi.

Ŝi ankoraŭ ne sciis, ke iu problemo
en interna regiono de la Suna Sistemo
surprizos la filon, kiu pli kaj pli
grandiĝas.

「お母さん、起きて。寝ちゃダメよ。何か、おかしいことが始まっているの。お願い、起きてよ…」

ヒトミは思い切りアスカの顔をたたいた。でも、反応はない。みずからの封印を解き放ち、近所の様子を探る。

驚いた。まっ昼間だというのに、ヒトミの知覚のおよぶ限りに起きている人間はいない。

「お母さん、起きなさい。天使なのに、こんなときに闘わなきゃどうするのよ。」

部屋の中に人影が、ずっと現れた。何の迷いもなく、ヒトミは攻撃にうつった。これは侵略だ。負けるわけにはいかない。でも、必殺の回し蹴りをあっさりかわされた。

「卑怯者。アタシは負けないわよ。」

身構えたが、相手からの反撃はない。

「ご、ごめんよ、ヒトミちゃん…」

「ア、アンタ、サトシじゃない。紛らわしいときに、出てくるんじゃないの。」

「紛らわしいかな。」

「誰かがアタシたちを眠らせて、好き勝手やろうとしているのよ。」

「うん、ごめん。でも悪意はないんだ。戦争を回避するためには、みんなに寝ていてもらった方がいいんだ。」

「え…」

「太陽砲の修復は…」

「時間がかかるって訳ね。でも二年は長すぎるわよ。」

「仮想人格どもに気付かれないように、外殻の内側だけで、作業を進めているのですから。」

「相手は、五百倍の速さで生きている化

“Panjo, vekiĝu! Ne dormu! Okazis io eksterordinara... Mi petas, vekiĝi!”

Hitomi forte batis Asuka je la vango. Nenio. Ŝi malsigelis sin kaj sondis la najbarojn.

Je ŝia miro neniue estis veka dum tago en tuta ĉirkaŭaĵo, kiun ŝi povis senti.

“Panjo, vekiĝu! Anĝelo devas batali en tia krizo!”

Iu aperis en la ĉambro. Sen hezito Hitomi decidis ataki lin. Jen invado! Ŝi neniam estu venkita de tia ulo! Li tamen facile evitis ŝian mortigan piedbaton.

“Fripono! Vi ne venkos min!”

Ŝi atendis rebaton, kiu tamen ne venis.

“Pardonu min, Hitomi...”

“Hej, ĉu vi estas Satosi? Konfuzige, ke vi venis en tia krizo!”

“Ĉu vi konfuziĝis?”

“Sciu: oni volas dormigi nin, dum tio ili povos fari malbonon!”

“Natere vi koleras. Pardonu min, ĉar mi ne faros malbonon. Por eviti militojn ĉiu devas dormi.”

“He...?”

“Riparo de suna kanono...”

“...Bezonas longan tempon, ĉu ne? Du jaroj tamen estus tro longe.”

“Por eviti la okulojn de virtualaj personoj ni devas labori nur en la ŝelo.”

“Ve, ili estas monstroj, kiuj vivas

け物だものね…でも、もうすぐ焼き払ってやるわ。」

<<< rei virtuala >>>

「何じゃと、サトシ、大司教が生きておるといのか。」

神戸の大聖導師は身を乗り出した。かつて生身の導師と火星大司教が争って、仮想でない生身の人間を絶滅させたはずだったから。

「本物じゃなくて、大司教の複製である仮想人格だよ。でも本人は、自分が生身の人間だと信じている。」

「そうか、ワシと同じじゃな。」

導師は少しがっかりしたようだ。

「それなら問題ないじゃん。遺棄された仮想世界はいっぱあいあるんだから、ほっときやあいいのよ。」

「そうはいかないんだよヒトミちゃん。彼女たちの世界は太陽砲を据えた小惑星なんだ。そして、大司教たちは仮想世界の中からロボットを操作して、実空間の太陽砲を修復してしまったんだ。」

「それで、どうするの。」

「やめさせるから、手伝って欲しいんだ。そのためにみんなを起こしたんだ。」

「ア、アタシは寝てないわよ。」

「う、うん。そうだけどね。」

本当はヒトミや導師が何年も寝ていたことを言う必要はないだろう。

<<< rei virtuala >>>

「ミズホちゃん、この世界は。」

「はいレイさま、太陽砲の中ですよ。」

「レイちゃん、なの。」

「まずは、大司教さまに、お会いしましょう。」

kun rapideco kvincentobla... Baldaŭ ilin ĉiujn ni bruligos.”

<<< rei virtuala >>>

“Kio? Ĉu vi diras, Satosi, ke ankoraŭ vivas la Ĉefepiskopo?”

Surprizite kriis la Sankta Guruo. Li iam batalis kontraŭ ŝi. Kaj ili du kune pareigis la Homaron ne virtualajn.

“Ne originalo, sed virtuala persono ŝi estas. Do, kopioj de la Ĉefepiskopo kaj ŝiaj subuloj.”

“Do, ili similas al mi.”

La Guruo iom perdis intereson.

“Nenia problemo! Multeeegas perditaj mondoj virtualaj. Portempe ni povos lasi ilin.”

“Ni ne povas, Hitomi. Sciu: Ilia mondo estas en asteroido, sur kiu kuŝas Suna Kanono. De la virtuala mondo ili regis robotojn kaj riparis la kanonon en reala spaco.”

“Mi vidas. Kaj kion ni faru?”

“Mi haltigos ilin. Helpu min en tio. Por tio mi vekis vin.”

“He? Mi tute ne dormis!”

“Ha., jes vi ne dormis.”

Li decidis en la koro, ne diri la fakton, ke Hitomi kaj la Guruo dormis jarojn.

<<< rei virtuala >>>

“Mizuho, kie estas ĉi tie?”

“En Suna Kanono, Estimata Rei.””

“Nomu min nur Rei.”

“Unue ni iru al la Ĉefepiskopo.”

<<< rei virtuala >>>

「始まったな、冬月。サトシが我々の補完計画の鍵となる。」

「お前、この話は原作とは違うぞ。」

「問題ないです冬月先生。我々の計画が失敗してもサトシがうまく修正するでしょう。」

「だから違うと、言っておるじゃろ。ワシは京都の大聖導師じゃ。」

「そんなモノ、読者が覚えているものですか。あきらめて冬月になってください。」

「いやじゃ。ワシは京都の大聖導師じゃ。」

<<< rei virtuala >>>

「なんでワシがサンタになるんじゃ。」

一方、神戸の大聖導師も自己同一性の危機に直面していた。

「クリスマスだから。」

「関係ないじゃろ。」

「読者に予告しちゃったんだ。それにまんざら関係ないこともないしね。」

「どういう関係なの、サトシ、アタシも知りたいわ。」

「サンタクロースも、大聖導師も、聖だから。」

「キャツハツハツ。」

「笑うな、ヒトミ。エスペラントの方を読まん読者にはわからんじゃろが。」

<<< rei virtuala >>>

「シンジ、これは何なの。」

宇宙空間の真空の中を、ゴミのように微小な物体が飛び回っていた。

「宇宙生命だよ、アスカ。」

「でも、アンタが創ったモノとは違うわ。」

<<< rei virtuala >>>

“Oni komencis, Huyutuki. Satosi estu la ŝlosilo de la Kompletigo de la Homaro.”

“Erare! Ni ne vivas en la originala.”

“Nenia problemo, Prof. Huyutuki. Se fiaskos nia plano, ĉion rearanĝos Satosi.”

“Mi diras, ke mi ne estas Huyutuki, sed la Sankta Guruo de Kioto!”

“Tian detalon memoras neniu leganto. Forgesu malnovan nomon kaj vi estu Huyutuki.”

“Mi estas la Sankta Guruo de Kioto!”

<<< rei virtuala >>>

“Kial mi fariĝu Sankta Nikolao!?”

Tiam ankaŭ la Guruo de Koobe estis en krizo pri mem-identeco.

“Ĉar venos Kristo-nasko.”

“Nenian rilaton mi havas kun tio!”

“Mi jam anoncis al la legantoj. Krome vi ja rilatas al Sankta Nikolao.”

“Kian rilaton ili havas, Satosi? Ankaŭ mi volas scii tion.”

“Ambaŭ Sankta Nikolao kaj Sankta Guruo estas Sanktaj!”

“Haaa, ha, ha!”

“Ne ridaĉu, Hitomi! Se oni ne legos Esperantan parton, li/ŝi ne komprenos.”

<<< rei virtuala >>>

“Kio ili estas, Sinzi?”

En vakua spaco preterflugadis objektoj fajnaj kiel polvoj.

“Jen estas kosmovivoj, Asuka.”

“Ili tamen ne estas samaj al viaj. Ili

これは…完全なもの。」

「そう、ボクらには完全な生命は創れなかったんだ。だから試作品をサトシとチアキの目に付くところに置いて、彼らに改良させたんだよ。」

「最初からそう言って、頼めばよかったんじゃない。」

「この方法が本当に正しいのか、ボくら自身も迷っているんだ。彼らも迷うだろう。そしたら時間切れになったろうね。危機感を与えて、サトシの成長と、宇宙生命の完成を早めたんだ。」

「アンタって、昔から陰謀が好きだったからね。そしていつも、アタシのせいにした。」

「アスカ、これからもずっと、ボクのために悪役を引き受けて欲しいな。」

「いいわよ、シンジ。」

シンジの唇が、アスカの唇に触れた。そして二人のまぶたは閉じられた。

(終わり)

estas... perfektaj!”

“Vi pravas. Perfektajn ni mem ne povis krei. Tial ni lasis ilin antaŭ la okuloj de Satosi kaj Tiaki. Por ke ili perfektigu la kosmovivojn.”

“Vi povus peti de ili jam de la komenco.”

“Ni mem ne scias, ĉu ni elektis ĝustan vojon aŭ ne. Certe hezitos ankaŭ ili kaj perdiĝos la ŝanco. Maltrankvilo urĝis ilin kaj fruigis elkreskon de Satosi al Kosmovivo.”

“De la komenco vi amas intrigon. Kaj ĉiam vi kulpigis min.”

“Asuka, ankaŭ de nun por ĉiam mi volas kulpigi vin.”

“Laŭ via volo, Sinzi!”

La lipo de Sinzi tuŝis la lipon de Asuka. Kaj fermiĝis iliaj okuloj.

(fino)

「レイ、何をしに来た。大司教さまの御前だぞ。」

突然ポンと音がして、レイとミズホが現れた。枢機卿は慌てる様子もなく即座に、敬愛する女性を守るように立ちふさがり、二人をとがめた。

「大司教さま、お許しもなくお邪魔して申し訳ないです。」

「ごめんなさい…大司教…チャイムが壊れてたから…勝手に入ってきたの…お風呂の途中でなくてよかった…」

枢機卿を制して、大司教はみずから、無礼な侵入者に語りかけた。

「レイ、私は人前で裸になったりしないわ。」

「え…お風呂に入らないの…不潔…」

「その話し方は止めなさい。用があるのでしょう。言いなさい。」

「ゲンドウを返して。」

「…何の話ですか。」

「レ、レイさま、少し誤解があるようです。」

“Rei, por kio vi venis? Vi aŭdacis veni antaŭ la Altan Ĉef-episkopon!”

Kun kraka sono abrupte aperis Rei kaj Mizuho. Kardinalo tuj staris antaŭ la estimata kaj amata virino. Li riproĉis du entrudintojn.

“Alta Ĉefepiskopo, pardonu, ke ni envenis sen permeso.”

“Pardonon.., Ĉefepiskopo.., via sonorilo ne funkciis... kaj ni envenis senpermeso... Feliĉe vi ne banis vin.”

La Ĉefepiskopo detenis la kardinalon kaj mem alparolis al ofendan enveninton.

“Rei, mi neniam nudigas min antaŭ fremdulo.”

“Vi ne banas vin... Malpuras vi !”

“Ne parolu tiel sporade! Pro kio vi venis! Diru!”

“Redonu Gendoo al mi!”

“...Kion vi volas diri?”

“Ha, Rei! Vi iom miskomprenaaas.”

50 レイと輪廻のヘビ

50 Rei kaj Uroboro

「ゲンドウを返して。」

「レ、レイさま、少し誤解があるようです。」

「このひとが私のゲンドウを隠して…」

「何をばかなことを。奇矯な振る舞いは、めくらましだと思っていたけど、本当におかしかったのね。」

枢機卿が両手を広げて立ちふさがった。

「無礼者。ここは、お前の来る所ではな

“Redonu Gendoo al mi!”

“Ha, Rei! Vi iom miskomprenaaas.”

“Ĉi tiu kaŝas mian Gendoo...”

“Freneze! Mi kredis, ke vi ŝajnigas vin strangulo por trompi aliajn. Sed vere freneza vi estas!”

La kardinalo baris kun etenditaj manoj.

“Sentaŭgulo! Vi ne rajtis eniri! Tuj

い。すみやかに立ち去るがよい。」

「ゲンドウさえ返してくれれば、とっとと出て行くわ。」

「レイさま、だってええ、ゲンドウさまはあ京都に。」

「あら、ミズホちゃん、けっこう口が軽いのね。」

「あ、いええ、そのお…」

<<< rei virtuala >>>

「何で、レイまでここにおるんじゃ。」

「なるほどね、ばあちゃんは最初から太陽砲に気がついていたんだ。」

「偶然じゃないの。だってさ、頓珍漢言って、恥かいてるじゃない。」

「とにかく、この間に太陽砲を解体しよう。」

「警報は無効化したわ。」

「ありがとうヒトミちゃん。そのまま監視システムを押さえておいて。ボクと導師は整備ロボットに憑依するから。」

「了解。幸運を祈るわ。」

<<< rei virtuala >>>

「レイ、本当の目的は太陽砲ね。」

「大司教さま、余計なことを、おっしゃらない方が。」

「太陽砲を撃ちたいのなら撃てばいい。でも、ゲンドウだけは返して。」

「そんな者はおらん。」

「もし、見つけたら。」

「そんな者は、ここには無用だ。好きに連れ帰ればよい。」

「ありがとう。では、帰りましょう、あなた。」

レイは枢機卿の手をつかんだ。

「な、何をしますのです。」

「だって、ゲンドウさまはあ、京都にいらっしやいますう…」

foriru!”

“Se vi redonos Gendoo al mi, tuj mi foriros.”

“Rei, Gendoo vivas en Kioto!”

“Ha, Mizuho! Kiel parolema vi estas!”

“Ho, ve, ha, miii…”

<<< rei virtuala >>>

“Kial ankaŭ Rei venis ĉi tien?!”

“Tion mi devis atendi! Avinjo certe jam scii pri la Suna Kanono.”

“Hazarde! Ŝi ja diras absurdaĵon! Kia honto!”

“Lasu ilin tumulti! Dume ni povos malmunti la Sunan Kanonon!”

“Jen mi malvalidigis la alarmojn.”

“Dankon, Hitomi! Regu la alarmosistemon, dum Guruo kaj mi obsedos la mekanikistojn-robotojn.”

“Bone! Mi deziras sukceson!”

<<< rei virtuala >>>

“Rei, via vera celo estas la Suna Kanono!”

“Alta Ĉef-episkopo, diru nenion!”

“Se vi volas, pafu la Kanonon! Nur Gendoo mi volas havi!”

“Tia ne estas!”

“Se mi trovos..,”

“Tian ni ne bezonas ĉi tie. Reiru kun li!”

“Dankon! Do ni reiru kune, mia kara!”

Rei prenis la manon de la kardinalo.

“He, kion vi volas fari?”

“Ve! Estimata Gendoo nun sidas en Kiotooo!”

「分身の術が使えるのは、私だけじゃないのよ、ミズホちゃん。」

<<< rei virtuala >>>

「あなたは…誰。」

大司教は枢機卿の変身を信じられなかった。

「私は余人がゲンドウと呼ぶ男だ。」

さっきまで、紫の長衣をまとっていたのに、今は黒い背広に赤いサングラス。顔も雰囲気も全然違う。

「私を騙していたのですね。」

「正体を隠したのは事実だが、騙したつもりはない。」

「仮想世界をすべて滅ぼすのは…」

「レイに見つかったからは、諦めざるをえん。だが…」

かん高い音がとどろいた。

「京都と神戸は今、滅ぼした。これで私の分身もいなくなった。」

「太陽砲を撃ったのね。」

「京都にはおとうさまがぁ。」

「よくやったわ。ゲンドウでも誰でもよい。お前は、みごとに義務を果たしました。」

「なぜですか。なぜ自分で創った世界を滅ぼすのですか。」

「贖罪ですね。仮想人格、などというモノを創り出して、本当の人類を滅ぼしたことへの贖罪です。」

「それは過去の話だ。仮想人格がなくても人類は滅びたに違いない。その程度の存在だったのだ。」

「なら、なぜ…」

「あなたも本当の人間ではない。中途半端な仮想人格だ。」

「私は…生身の人間よ。」

「ならなぜ、五百倍の仮想時間に合わせられるのかな。」

“Ne nur mi havas aliajn figurojn!
Ĉu vi komprenas, Mizuho?”

<<< rei virtuala >>>

“Kiu... vi estas?”

La Ĉef-episkopo ne povis kredi la metamorfozon de la kardinalo.

“Oni nomas min Gendoo”

La kardinalo portis jam ne purpuran robon, sed nigran jakon kaj ruĝajn okulvitrojn. Kaj trajto kaj atmosfero estis tute aliaj.

“Vi trompis min!”

“Fakte mi kaŝis la veran figuron. Sed trompi vin mi ne volis.”

“Ĉu vi pereigos ĉiun mondon virtualan?”

“Jam rezignu tion, ĉar Rei trovis nin. Mi tamen...”

Alta sono tondris.

“nun pereigis Kioton kaj Koobe!
Kaj nun mi ne havas alian korpon.”

“Vi pafis la Sunan Kanonon!”

“En Kioto estas mia patrooo!”

“Brave! Ne gravas, ke vi estas Gendoo. Brave vi plenumis la taskon.”

“Kiaal?! Kiaal vi pereigis la mondojn, kiujn vi mem kreis?!”

“Pekon li reaĉetis! La pekon, ke li kreis virtualajn personojn kaj tiel pereigis la veran Homaron!”

“Tio jam apartenas al Pasinteco. Eĉ sen virtualaj personoj certe pereis la Homaro. Ĝi meritis la sorton.”

“Kial do vi..?”

“Nek vi estas vera, sed nur virtuala homo efemera!”

“Mi estas... homo sangohava!”

“Kial do vi vivas en rapideco de kvinobla virtuala tempo?”

「大司教…ゲンドウという人はねえ…そういう人なの。自分で創った泥人形を気に入らないからと壊してしまう。今度は宇宙生命という新しいオモチャを見つけたの。私たち仮想人格はお払い箱よ。」

「私だけ生き残るつもりはない。あとはサトシに任せて、我々は退場するだけだ。この小惑星は爆破する。」

「あなたが望むなら、私も無に帰るわ。元々私たちは無だったのだから。」

「そんな…私は人間よ。」

「大司教さん、人間も死ぬモノなの。同じことよ。」

「いやですう。」

「私のような、ろくでなしに創られた世界だ。悪いが滅ぼしてやるのが慈悲というもののだ。」

「レイさま、止めてください。お願いですう。」

「時は満ちた。過渡期の存在でしかない仮想世界はいずれ消去されるだろう。我々の死とともに人類の補完が始まる。」

ゲンドウの叫びとともに、すべては光に包まれた。

<<< rei virtuala >>>

「おじさん、サンタさんの格好、にあってますう。」

「ああ、ミズホ。お前のオヤジが忙しくて、頼まれたからな。寺の和尚がサンタクロースになるとは、なんとも、なさけない話じゃ。」

「ごめんなさい。でも、おじさんも、白いひげをつけたら本当にサンタそのものですね。」

「お前のオヤジと同じ顔じゃからな。この子供たちにとって、毎年プレゼント配るお前のオヤジがサンタじゃ。」

“Ĉef-episkopo.., Gendoo estas tia homo. Li knedis argilon kaj faris pupojn, kiujn poste li rompis, ĉar ili jam ne plaĉis. Li trovis novan ludilon nomatan kosmovivo. Jen la fino de ni virtualaj.”

“Mi ne volas postvivi sola. Lasu ĉion al Satosi. Ni kune foriru. Baldaŭ eksplodos la asteroido!”

“Se vi volas tion, ankaŭ mi neniĝos. Nenio origine ni estis.”

“Ne.., mi estas homo!”

“Ĉef-episkopo, ankaŭ homo mortas. Tute egale!”

“Morti mi ne volaaas!”

“Mi, sentaŭgulo kreis la mondojn sentaŭgajn. Pereigo estas la plej granda favoro al ili.”

“Rei, haltigu lin, mi petaaas!”

“Estas la tempo! Baldaŭ nuliĝos la virtualaj mondoj, kiel efemeraj. Per nia morto venos la Kompletigo de la Homaro!”

Kun krio de Gendoo ĉion inundis lumo.

<<< rei virtuala >>>

“Kara onklo, kun vi harmoniaaas la robo de Sankta Nikolao!”

“Hej, Mizuho, via patro estas okupita kaj petis de mi. Ne harmonius budaisma ĉefbonzo kun Sankta Nikolao.”

“Pardonon. Vi kun blanka barbo tamen ŝajnas vera Sankta Nikolao!”

“Ĉar mi havas la trajton saman al via patro. Por la infanoj ĉi-tieaj Sankta Nikolao estas via patro, kiu

廊下をドタバタと走る音がして、その子供たちが駆け込んできた。

「アタシが、いちばあん。サンタさんアタシに一番いいプレゼントを頂戴ね。」

「ずるうい、アスカ。行儀の悪い子はプレゼントを貰えないんだからあ。」

「レイもアスカも小さい子が先でしょ。あらシンジ君、ありがとう。」

シンジと呼ばれた子供が、小さな幼児の手を引いて入ってきた。

「ほらゲンちゃん、サンタさんに挨拶しようね。」

「も、問題ない。」

「愛想の悪い子じゃな、ミズホ。」

「照れてるのよ。ほんとに可愛いんだから。」

<<< rei virtuala >>>

「サトシ、太陽砲が作動したときにはもうだめだと思ったわよ。」

「最初に磁気レンズをはずしたからね。近くの天体が焦げただけ、ですんでよかった。」

「なんでレイばあさんたちを、小さな子供にしちゃったの。」

「愛情をたっぷり受けて、子供時代からやり直せるようにね。あの保護施設を京都のどこかに嵌め込む。ミズホちゃんが、子供たちの面倒をみってくれる。」

「で、アタシたちはどうなるの。」

「どうって。ボクとヒトミちゃんは、神戸に戻るんだ。」

ふわりと身体が浮いて、もう宇宙を飛んでいた。

「アンタは神様になるんじゃないかったの。」

「神様だよ。千年もの間。」

「え。もう千年も経っていたの。」

ĉiujare donacas al ili.”

Tra la koridoro oni brue kuris. Kaj envenis la infanoj.

“Mi estas la unuuua! Sankta Nikolao, donu al mi la plej bonan!”

“Vi ruzas, Asuka! Malbona infano ricevos nenion!”

“Rei kaj Asuka, unua estu malgranda! Ha, Sinzi, dankon!”

La infano nomata Sinzi envenis mano en mano kun etulo.

“Hej, Genĉjo, salutu al Sankta Nikolao.”

“Ha, nenia problemo!”

“Malkompleza li estas, Mizuho.”

“Tro hontema li estas. Fakte aminda vi trovos lin.”

<<< rei virtuala >>>

“Satosi, mi perdis esperon, kiam ekfunkciis la Suna Kanono.”

“Unue mi formetis la magnetan lenson. Feliĉe ĝi nur brunigis plej proksimajn astrojn.”

“Kial vi faris Avinjon Rei kaj la aliajn malgrandaj infanoj?”

“Ili rekomencu de la infaneco kun amo abunda. Mi enmetos la infanan protektejon ien en Kioto. Mizuho zorgos ilin.”

“Kaj ni?”

“Ni? Hitomi kaj mi reiru al Koobe.”

Leĝere leviĝis la korpoj. Ili jam flugis en Kosmospaco.

“Ĉu vi fariĝos Dio?”

“Mi jam estas Dio de antaŭ mil jaroj.”

“He! Ĉu jam pasis mil jaroj?”

「ヒトミちゃんが、寝ぼけている間に太陽系は、ボクの身体になったの。でも恒星船が目標の星系に着くまでは、当分特に仕事もないしね。」

「ひまなのね…いつまで。」

「ボクたちが大人になるまでの時間の何倍も。」

「仕方ないわね。付き合ったげる。」

「ありがとう、ヒトミちゃん。」

(終わり)

後書き：

この物語は架空のものであり、いかなる宗教、政党、知能工学者、仮想人格にも関係ありません。

『仮想世界のレイ』連載開始が2000年1月8日でした。12月29日第五十話をもって最終回とします。新千年紀も日本語エスペラント対訳の物語を連載します。

“Jes! Dum Hitomi dormetis, mi jam fariĝis la Suna Sistemo. Urĝan okupon mi tamen ne havas, dum la stelŝipoj ankoraŭ ne atingos la celatajn sistemojn.”

“Libera ni estos... ĝis kiam?”

“Kelkoble pli ol la tempo, dum ni estos infanoj.”

“Nenio helpas! Mi estos via amikino!”

“Dankon, Hitomi.”

(fino)

Postparolo:

Neniu religio, partio, intelektologo aŭ virtuala persono estas modelo de la rakonto. Ĉio estas nur fikcio.

“Rei virtuala” komenciĝis en la oka de januaro, 2000. La kvindeka rakonto en la 29a de decembro estas la lasta de la serio. Ankaŭ en la nova jarmilo mi aperigos rakontojn japanajn-Esperantajn.